

ЮНАК

ЛЮТИЙ 1971 FEBRUARY

● **Ілюстратори цього числа:** Ілюстрація на 2-ій стор. обкладинки — ст. пл. Юрій Савицький. Графічне оформлення 1-ої стор. — ст. пл. Люба Мазар. Ілюстрації в тексті: ст. пл. Христя Велигорська, ст. пл. Люба Мазар, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун, пл. уч. Павло Чарський. ● **На обкладинці:** Учасники курсу на 1-ий ступінь виховників УПН і УПЮ з 1970 р. у Пл. Станиці в Чикаго, разом з доповідачами і членами станичної старшини. У другому ряді зліва: пл. сен. Микола Оленич — референт вишколу, пл. сен. Софія Кульчицька — викладач, пл. сен. Дмитро Плісцький — станичний, ст. пл. Роман Завадович — кошовий. ● **У віконці на обкладинці:** сільветка Лесі Українки.

РІК IX
Ч. 2 (92)
ЛЮТИЙ
1971

Ціна: 60 центів

З М І С Т

Сторінка

- 1 Редакційні зауваги про зміст числа
- 2 Подруга Гребля: Святкуймо 100-річчя народження Л. Українки
- 3 О. Старицька-Шевченко: Із молодих років Лесі Українки
- 4 Л. Українка: "Гімн" — Сонет і Казочка
- 4 О. Шевченко: Літо у Колодажному
- 6 О. Кузьмович: Лідія Крушельницька
- 7 У. Близник: "Лісова пісня" у виконанні молодих
- 9 ОК: Українська фотографічна виставка
- 10 Л. Ю.: "Лиси", Біла Дама, змаг
- 11 ОК: Олесь Кузишин
- 12 А. Ярош: У розмові з мавкою
- 12 Л. Мольнар: Наївність
- 13 **: Школа Булавних — 1971
- 14 Д. М. П.: Тут говорять Чикаго
- 18 Подруга Оля: В найкращий день життя
- 19 Т. Г.: Перше вінчання на "Пластовій Січі"
- 19 У. Б.: На фільмовій стрічці
- 20 **: Лісова Школа — 1971
- 21 Загадки
- 22 Спорт: Пластун-переможець у дні спортовця
- 23 Звернення СКВУ
- 24 Хроніка
- 25 ОК: Наші співробітники на літературному вечорі
- 28 Пожертви на пресфонд "Юнака" і посмертні згадки

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця крім липня і серпня. Видає Головна Пластова Булава. Редагує колегія. Головний редактор: пл. сен. Ольга Кузьмович. Члени редакційної колегії: ст. пл. Уляна Близник, пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Іриней Ісаїв, пл. сен. Омелян Тарнавський, пл. сен. Олександра Юзенів і пл. розв. Андрій Ярош. Технічний редактор і адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Річна передплата: США і Канада (у валюті своєї країни) — 6.00 дол., Австралія — 3.50 австр. дол., Австрія — 100 шіл., Аргентина — 350 пез., Бельгія — 120 бел. фр., Велика Британія — 1.0.0, Німеччина — 10 н. м., Франція — 15 фр. Ціна одного числа: у США і Канаді — 60 центів.

Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора. — Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямками та вимогами юнацького віку читачів.

Ювілейний Рік
Лесі Українки

*

„Лісова Пісня”

у

виконанні молодих

Говорить Чикаго

*

Лісова Школа
Школа Булавних

*

В найкращий
день життя

*

Українська
Фотографічна
Виставка

*Роки любії, дитязі,
Як весняні води зникли,
Але гомін вод весняних
Не забудеться повік.
(Леся Українка)*

Дорогі Подруги і Друзі!

Не забудеться повік гомін і Ваших юнацьких років, а тим більше тоді, коли вони будуть сповнені ідейним, інтелектуальним, моральним і естетичним багатством.

Цього духового багатства невичерпане джерело у житті і творчості великої Лесі Українки. Увійшли ми ось у святкування 100-річчя з дня народження поетки. Воно відбувається серед усіх українців, де б вони не жили. Очевидно, у Пласті, а зокрема серед юнацтва, цьому святкуванню присвятимо багато уваги.

Різні будуть форми відзначування 100-річчя народження Лесі Українки, але мета його одна, — це намагання пізнати життя і творчість поетки, одухотворитися Лесиними високими ідеями, почерпнути від неї гарту духа.

ЯК ЧЕРПАТИ ЦЕЙ ГАРТ ДУХА?

Будемо вивчати творчість поетки не тільки у школах, але й дома у родинному колі; брати участь у всіх формах громадських святкувань. А крім того, будемо улаштовувати внутрішні пластові гуртків, куренів, кошів, у пластових станицях конкурси рецитацій, драматичні вистави Лесиних творів, дискусії на теми проблематики з творчості поетки; знайомитися із духовістю поетки та її життям читанням її листування, споминів про неї її сучасників; виготовляти стінні газети, дописувати до «Юнака» на теми святкувань; брати участь у конкурсі «проб молодого пера» з нагоди цих святкувань, відвідувати місця, що пов'язані із життям Лесі тощо.

Чи Вам відомо, Подруги і Друзі, що серед нас у Нью-Йорку живе наймолодша сестра Лесі пані Ізидора Борисова, а в Торонті небіж Лесі — п. Василь Кривинюк, син Лесиної сестри Ольги, яка написала спомини про Лесю. Ця її велика книга вийшла друком саме цього року, а в ній багатий матеріал про Лесине життя.

Святкуймо

100-річчя народження

Лесі Українки

Леся Українка у 20-ому році життя. Вже тоді її визнавали як надзвичайно талановиту поетку.

ВІДВІДАЙМО МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ЛЕСІ!

Ті з Вас, які цього року поїдуть в Україну, повинні використати нагоду і відвідати музеї та історичні місця, такі як ось: Київський Музей Лесі Українки, музей-садибу Косачів у Колодяжному, будинок у Новгороді-Волинському, де народилася поетка, місто Луцьк, де проживала ро-

дина Косачів, Гадяч — родинне місто Лесиної матері Ольги і дядька Михайла Драгоманових. Відвідати Сурамі, місто на Кавказі, де померла Леся.

Ідучи на південь України, побувайте у Ялті, у тих місцях, де жила Леся. Іздила вона з матір'ю кіньми через Байдарську браму і шляхом у півніжні гори Ай-Петрі, побувала в місті Евпаторія, жила у Ялті на таких вулицях: Літкенса (дача Ліщинського напроти міського театру), Чехова (дача «Іфігенія», в якій написала «Іфігенія в Тавриді»), Павлинка 3, і нарешті при вул. Лесі Українки (будинок Терещенка). Живучи у будинку Хорошавіної на бульварі Ломоносова (теж у Ялті), записала тут Леся думи у виконанні кобзаря Гончаренка. На цих згаданих щойно будинках, як повідомляє Київська «Літературна Україна» є меморіальні таблиці.

СВЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ ЛЕСІ В УКРАЇНІ

Може пощастить кому з Вас бути учасником відкриття пам'ятника Лесі у Києві, побачити фільми і драматичні вистави, що їх готують в Україні. Крім згаданих уже в «Юнаку» (ч. 11/70) форм святкувань Лесиного ювілею в Україні, преса подає, що полтавський театр готує драматичні вистави п. н. «Нашадки Прометей», «Легенди зеленого гаю», Луцький театр готує «Лісову пісню» та п'єсу «Зоре, зоре моя!», на Волині випroduкують кінокартину «У краю «Лісової пісні» тощо. По школах, таборових оселях — у нас і там в Україні, хай лунають цього року з особливими настроями серед молоді безсмертні Лесині пісні і поезії. Хай нуртують вони у думках і почуваннях наших, щоб ми збагатилися тим добром, яке передала нам у своїх творах хвора тілом, але окрилена духом титана, безсмертна Леся Українка.

Хай живими і вічними будуть в нашому народі приклади боротьби її з трудами життя та ідеї її творчості!

Ваша подруга Гребля

Леся Українка (1880 р.),
коли вона мала 16 років.

ІЗ МОЛОДИХ РОКІВ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Із споминів близької подруги Лесі Українки, Оксани Старицької-Стешенко, довідуємося багато цікавого про молодечі роки Лесі. Вона була такою ж дівчиною, як інші в її віці — лише через свою недугу та незвичайну інтелігенцію вибивалася від наймолодших років поміж своїми подругами. Ось подаємо декілька характеристичних цих та образів з молодих років нашої найбільшої поетки.

Редакція

...Леся дуже любила слухати чудову гру Миколи Лисенка, у якого домі ми молодь збиралася, і сама, не зважаючи на оперовану руку, грала непогано на роялі. Найкраще вона виконувала твори Шопена. Любила сама імпровізувати і її імпровізації завжди були сумні і ніжні. Але грала вона лише в інтимному оточенні. Під впливом Лисенкової музики і розмов з ним Леся і сама захопилася збиранням народних пісень.

...Леся була озброєна ще однією галуззю мистецтва — вона гарно малювала. На Велик-

ЛІТО В КОЛОДЯЖНОМУ*)

Оксана Стешенко

Влітку 1896 р. я поїхала гостювати до Косачів на село. Тут я ще більше впевнилася, яка прекрасна душа була в Лесі. Село Колодяжне (на Волині) відіграло величезну роль в житті і творчості Лесі Українки. Воно овіяло молоду поетку мелодією своїх лісів, річок, плес та боліт. Леся дуже любила його, любила селян, приятелювала з ними, допомагала їм.

Дім у садибі Косачів у Колодяжному

Садиба родини Косачів мала старосвітський вигляд. Велике, укрите зеленою травою двориче, посеред нього одноповерховий дім на 6 кімнат, а позад нього простягався аж до лісу великий сад, що не мав вигляду панського саду. В ньому майже не було доріжок, а були лише стежки; під старими липами, дубами, ясенями був такий привабливий в літню спеку холодок, а серед них ясними плямами вирізувались галявини з молодими овочевими деревами. Сад цей вражав і приваблював своєю красою.

Щоб Лесі не заваджав гамір, такий немичний у великій родині, батько збудував для неї біля старого будинку невеликий будиночок. Це був надзвичайно привітний повний сонця, будиночок на три кімнати; рожева, біла і блакитна. Тут жила Леся, тут вона працювала.

Не було в Косачів суворого розподілу дня. Жилося в них дуже вільно: ніхто не примушував у певну годину вставати, пити чай, снідати тощо. Один лише обід проходив у присутності всіх.

*) У журналі "Радянське Літературознавство" ч. 2-3, 1938, помістила Оксана Стешенко свої спогади про Лесю Українку п. н. "Ясний пам'яті товариша". Із цих спогадів друкуємо уступ, що торкається побуту авторки в Колодяжному. (Подала М. Д.).

день завжди розписувала писанки, здебільшого квітами, які вона надзвичайно любила. Її писанки були ніжні, тендітні, без яскравих фарб...

...Вона була незвичайно стримана, таїла в собі свої особисті переживання. Тільки дуже близькі їй люди, та й ті дуже рідко дізнавалися про причину того чи іншого настрою Лесі.

«Я була малою горда —
Щоб не плакати, я сміялась... згадувала Леся про свої дитячі настрої.
«Бо й такі бувають рани,
Що нема на них бальзаму,
Що нема на них завоїв,
Окрім панциря міцного...

І таким панцирем для Лесі був її внутрішній світ...

...Село Колодяжне на Волині, садиба Косачів, відіграло величезну роль в житті і творчості Лесі. Воно овіяло молоду поетку мелодією своїх лісів, плес та боліт.

З маловідомих поезій
Лесі Українки

„FA“ СОНЕТ

Фантазіє! ти — сило гарівна,
Що збудувала світ в порожньому просторі
Вложила позуття в байдужий промінь зорі,
Збудила мертвих з вічного їх сна,
Мету вказала буйній хвилі в морі, —
До тебе обертаюсь я сумна:
Скажи мені, фантазіє дивна,
Як помогти в безмірнім людським горі?
Як світ новий з старого збудувати?
Як наузить байдужих погзувати?
Як розбудити розум, що заснув?
Як гас вернуть, що марне проминув?
Як певную мету вказати розпагливим?
Фантазіє! порадь, як жити нещасливим?

КАЗОЧКА

Ви гули казозку про край царя Гороха?
Чи знаєте, гому людей там стало «троха»?
Хтось іскру з люльки здув, а загасить не зміг
І знявся пожар такий, аж загорівся сніг.
У ратуші пан вїт зліз на високу вежу
І радив притлумить соломою пожежу.
Тут райці всі до стирт, — хто скільки міг
загріб, —
З соломою в вогонь жбурнули добрий хліб...
Горіли городи, зникали цілі села,
Країна вся була гervона та весела.
А потім, стало враз так сумно, як в ногі, —
Де ділись цехові, лицарство, орагі?
Хог хто й живий zostавсь, то ледви совав ноги...
Тоді пішли в поход проти людей безроги.

Мати Лесі Українки
Олена Пчілка.
Фото з 1868 року.

Батько Лесі Українки
Петро Косач.
Фото з 1860 року.

До хатнього господарства звичайно Леся не втручалася. А проте, іноді вона любила готувати якусь страву. Так, наприклад, Леся любила сама пекти англійський кекс і варити крішон чи пунш. Готувати їх уже завжди й доручали Лесі. Літом старі Косачі частенько кудись виїздили, і тоді вже харчування переходило цілком до наших рук і харчувались ми більше морозивом та струдлями з яблук.

Леся часто ходила з нами в ліс гуляти. Звичайно ми, здоровіші — а була нас чимала громадка — розбігались по лісу на ягоди чи гриби, а Леся сиділа в затишному куточку й вишивала, прислухаючись до лісової пісні. Тут я вперше побачила, що й до шитва Леся мала великий хист. Які чудові сорочки вона вимережувала! Часто ж вона шила і собі і молодшим сестрам щось із убрання. Маленькі сестри завжди просили її пошити «модні» сукні їхнім лялькам і Леся охоче й майстерно це виконувала.

Недалеко від села Колодяжне було с. Любитів, у якому був великий ставок і куди ми їздили купатись. І от тут я теж уперше побачила, як чудово плаває Леся. Звичайно всі їхали туди в шарабані, а я із кимось із хлопців — верхи на конях. Від швидкої їзди у мене падав на шию капелюх, а довге волосся розсипалося по плечах.

— Ну, Оксано, ви виглядаєте справжньою Валькірією, — жартувала Леся.

Так у цьому ставку ми купалися і плавали наввипередки, а хвора Леся плавала краще від нас, здорових. Вона, жартуючи, порівнювала себе з Байроном.

— От, Байрон, кажуть, із хворою ногою перепливав цілу протоку морську, ну а я — цей ставок. Хіба ж це не однаково? — сміялась вона, коли я вихвалювала її плавання.

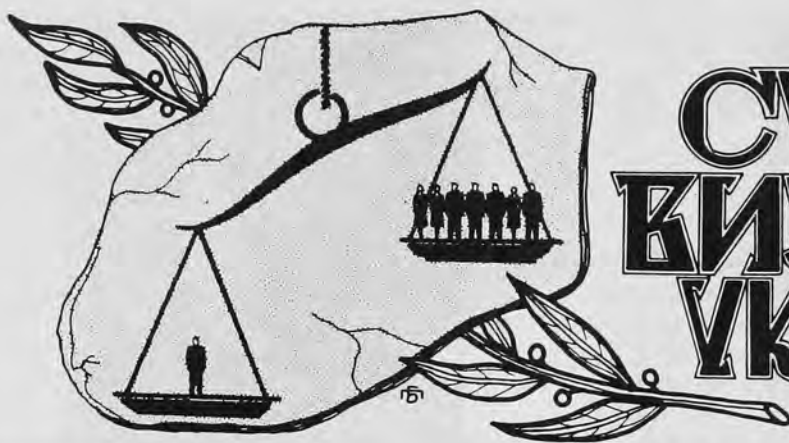
Якось нам спало на думку і скільки пам'ятаю, з пропозиції Лесі, влаштувати аматорську виставу. Ми вибрали п'єсу, що належала перу Лесиної матері — Олені Пчілці «Сужена не огужена». Брала в ній участь я з Лілею Косач, хтось із кузенів та інші. Усією виставою керувала Леся: вона була й режисером, і декоратором, і костюмером, і суфлером. Уже не пригадую, як ми грали, але певно, десь не погано, бо авторка з вистави була задоволена.

Тут же ми частенько проводили час, слухаючи читання. Здебільшого читала Леся, а ми з Лілею шили. Леся не раз під впливом прочитаного того чи іншого твору викладала нам свої творчі пляни.

Немало уваги приділяла Леся і «Привидам» Ібсена. Треба сказати, що питання спадковості хвороб Лесю дуже цікавило і вона часто розмовляла на цю тему. Пригадую також, що тоді Леся захоплювалась ще й твором Гавптмана «Затоплений Дзвін», при чому говорила, що Гавптман зробив помилку — надто мало дав своїй п'єсі фольклорного забарвлення.

Ідея «Лісової Пісні» бренила у неї в серці давно, вона її плекала кілька років і може й тому вдалося їй написати так швидко один із найкращих своїх творів. Так весело й тепло проминуло моє гостювання у привітній і гостинній родині Косачів.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Ми зустрічаємося від років на стрімких сходах Народнього Дому в Нью-Йорку і завжди маємо одна для однієї щирий привіт і тепле слово.

Снігова завірюха, зливний дощ чи літня спека — висока струнка постать пані Лідії Крушельницької прямує на третій поверх, де за важкими дверима працює Студія Мистецького Слова — а радше працює вона із своїми молоденькими учнями, з яких 90% — це пластунки і пластуни. Треба мати незнищену енергію і любов до театру та українського слова, щоб п'ять років день-у-день навчати молодь правильної вимови, наголошування, розуміння української поезії і відчуття своїх ролей.

Але пані Лідія від молоду «жила» театром, студіювала спів та драму у Львові, а відтак у Відні, і від часу 2-ої світової війни увійшла в театральну групу Йосипа Гірняка та його дружини-режисера Олімпії Добровольської, — корифеїв українського театру.

Із цими двома великими акторами і режисерами ділила Лідія Крушельницька долю і долю українських акторів на еміграції, а переїхавши до США, виконувала передові ролі у всіх постановках цього театру.

ТЕАТР

Аж прийшов час, коли довгі роки важкого життя українського актора, без помочі та підтримки, втнали до краю навіть цих «незнищених», Й. Гірняка та О. Добровольську, і тоді Студія Мистецького Слова, яку розпочала та вела із таким досвідом Олімпія Добровольська, перейшла в 1965 р. у руки Лідії Крушельницької. У Студії був тоді гурток дівчаток-юначок у числі 10, та з ними розпочала свою працю пані Лідія підготовленням і поставленням казки А. Шияна «Летючий Корабель» у 1966 р., у якому всі ролі, через брак хлопців, грали дівчата. Рік пізніше поставила пані Лідія зі своїми учнями другу казку Шияна «Голуба Хустина». Далі Студія розвивалася щораз краще і все більше горнулося до неї юнацької молоді. Пані Ліда провадила з ними пильно мовні вправи, виясняла кожне речення читаних віршів, казок, а вкінці поем і у висліді у 1968 і 1969 роках Студія дала вже самостійну програму на Шевченкових святах у Нью-Йорку, інсценізуючи «Великий Лях», «Невольника», «Псальми» і «Розриту могилу».

Тепер Студія має вже понад 40 учнів, а в тому кількох хлопців, що дало можливість пані Л. Крушельницькій плянувати постановку інших вистав. Тоді постав у неї задум підготувати з

приводу 100-річчя народин Лесі Українки її «Лісову Пісню», і він завершився прем'єрою в Нью-Йорку, на весні 1970 р.

«Лісова Пісня» була вже виставлена в різних містах США та в Канаді — у Торонті, а Студія має дальші запрошення. У міжчасі, однак, пані Лідія готує зі своїми молодими акторами повну програму на велике громадське свято в честь Лесі Українки в Нью-Йорку.

Ідуть нескінченні проби, розмови (бо пані Лідія зі своїми молодими учнями у близькому дружньому контакті) та частенько дзвенять у

Народньому Домі в Нью-Йорку молоді голоси в дорозі до Студії.

І ми далі маємо нагоду зустрічатися раз-у-раз на темних сходах цього дому із панею Лідією та вітатися радісним усміхом, слухаючи цих молодих знайомих голосів. Для пані Лідії — це її молоді актори, для мене це наші пластунки і пластуни — як же ж не радіти, що вони є, що вони працюють і дають стільки із себе того творчого запалу цій єдиній тут молодечій Студії Мистецького Українського Слова?

О. Кузьмович

„ЛІСОВА ПІСНЯ” У ВИКОНАННІ МОЛОДИХ

Лісова Мавка

Таля Чума з Русалкою — У. Ільницькою.

Лукаш — Тарас Яремко, Мама — Ліда Прокоп, Килина Ліда Голюка.

Здається, найкращим відзначенням 100-річчя народин Лесі Українки це — виведення п'єси-феєрії Студією Мистецького Слова в Нью-Йорку, що працює під проводом пані Лідії Крушельницької.

Більше як рік готувалися молоді актори до своєї першої великої вистави, в останніх місяцях перед прем'єрою п'ять-шість годин щодня. Їхня учителька почала підготовку читанням «Лісової Пісні» і рефератом про неї, що його дав учасникам студії поет Богдан Рубчак. Щойно як молоді актори зрозуміли суть п'єси та її алегоричне значення, розподілено ролі та розпочалася дійсна важка праця. До помічі пані Крушельницькій станули пані О. Ковальчук-Івасівка з вивченням рухів і балету, Ігор Соневицький з оригінальним музичним оформленням, Слава Геруляк із проектами костюмів та В. Кесіян із оформленням і світла.

У висліді ми побачили свіжу, молодечу «Лісову Пісню», в якій найстарші актори мали ледве 18 років, а наймолодші шість.

Після прем'єри п'єси в Нью-Йорку мали нагоду бачити її вже численні українські глядачі у Чикаго, Рочестері, Клівленді, Торонті та Філадельфії. З кожною черговою виставою гра молодих акторів стає краща та свободніша, вони «вживаються» у свої ролі і мають щораз більшу приємність у їх виконанні.

Але про це найкраще говорять вони самі. Наші молоді члени редколегії «Юнака», пластові друзі виконавців «Лісової Пісні» (які, за малими виїмками, самі пластуни й пластунки, що ще юнакують або в останньому році перейшли у ряди старшого пластуництва) провели з ними ряд розмов, із яких можемо, з уваги на місце, витягнути, на жаль, лише найцікавіші моменти, щоб познайомити з ними усіх читачів «Юнака».

ЩО ВІДЧУВАЮТЬ ВИКОНАВЦІ «ЛІСОВОЇ ПІСНІ»

Килина — Л. Голюка у сварці із Мамою — Л. Прокоп.

У розмовах узяли участь ст. пластунки: Уляна Ільницька — Русалка, Ліда Голюка — Килина і Мара, Ліда Прокоп — мама, «Той, що греблі рве» — Оксана Шуль-Куць і пізніше Перелесник, Реня Сафіян — Польова Русалка, і Тарас Яремко — Лукаш.

● 1-ше питання: Чи Тобі подобається Твоя роль?

Відповідь усіх питаних є «так», але із певними застереженнями. Русалка Уляна зазначає, що щойно після декількох вистав «ужилася» у свою роль, Ліда Прокоп-мама, пригадує, як

Килина — Л. Голюка, Лукаш — Тарас Яремко, Мама — Л. Прокоп.

дивним видалося їй, як пані Крушельницька показувала їй рухи та поведінку сільської жінки. Роль «Того, що греблі рве» довелося Ліді грати, коли захворіла перша акторка, Марійка Гой, і Ліда відчувала приємність у передаванні одночасно таких двох відмінних ролей, не даючи себе пізнати глядачам.

Ліда Голюка спершу не була захоплена ролю Килини, але із часом звикла до неї, а проте найбільшу приємність мала у передаванні Мاري, без слів, але важливої експресивними рухами.

Лукаш — Т. Яремко і Мавка — Т. Чума.

Реня Сафіян ствердила, що їй важко було увійти у свою роль тому, що вона коротка і не було часу справді її «грати». Але і вона, як інші після кількох вистав «ужилася» і тепер має у цьому велику приємність.

Тарас Яремко-Лукаш переживав може більше як усі дівчата довгий час, заки зрозумів, а тоді і полюбив свою важливу і велику головну, чоловічу роль. Тепер після 7-мох вистав має він

Лукаш — Т. Яремко, Мавка — Т. Чума,
Дід — М. Гаврилюк.

у грі вже справжню приємність і, як стверджує, стоїть на рівні акторському Лісової Мавки.

● 2-ге питання: Чи Ти маєш «трему» перед виступом?

Нема що дивуватися, що майже всі наші молоді актори признаються до «треми» — таж її переживають і найбільші актори світової слави. Лише одна Уляна-Русалка ствердила, що вона на сцені почувається так добре, що забуває про

все, про публіку, про своє життя і є лише русалкою. Оксана, Реня і Ліда Голюка розповідають жваво із захопленням про свої нервові переживання, свій страх перед виступом, який одначе по якомусь часі на сцені зникає.

● **3-тє питання: Як сприймала Вас наша публіка у різних містах?**

Тут усі стверджують, що хоча їхня учителька, пані Крушельницька, старалася в них впоїти переконання, що добрий актор грає завжди добре незалежно від публіки — їм це досі не вдалося перевести в життя. Кожний досі їхній виступ і їхня гра були дуже залежні від реакції публіки (якої завжди було дуже багато) і також (як це приємно почути від наших молодих акторів) від інтелігенції цієї публіки. Коли публіка, як н. пр., розказують обидві Ліди в ролях Кишини і Мами, сміялася, що у справжньому розумінні було трагічним, тоді під час їхнього діалогу їм стало справді байдуже, як вони грають.

Коли публіка була байдужа — тоді і молоді актори грали без внутрішнього переконання.

Коли виступи були перед публікою, яка знає справжній театр і вміє оцінити справжню гру, якось, н. пр., у Нью-Йорку, де є стільки добрих

театрів, або у Філядельфії, де серед глядачів був цілий ряд українських професійних акторів, тоді наші початкуючі адепти театрального мистецтва, грали із захопленням і старалися дати із себе якнайбільше.

Отже, стверджують вони із цілим переконанням, що вони грають все ще не для себе, а для публіки та вміють відчувати дуже хутко її настрій.

● **4-тє питання: Чи Ви плянуєте ще далі виступати у «Лісовій Пісні»?**

Усі думають про дальші вистави «Лісової Пісні» з радістю і чекають на дальші поїздки по Америці. А запрошень мають багато, лише не стає часу, коли взяти на увагу, що всі актори ходять до школи, а крім науки мають ще свої зайняття у Пласті, інших організаціях чи і свої особисті пляни, товариське життя чи спорт. Крім цього, як знаємо, готують тепер інтенсивно програму на велику імпрезу в честь Лесі Українки, і ми вже із цікавістю чекаємо на те, щоб могли подивляти поступи та успіх наших подруг і друзів.

**Розмову провела
ст. пл. Уляна Близняк**

УКРАЇНЬСЬКА ФОТОГРАФІЧНА ВИСТАВКА

При кожній святочній нагоді, збірці, святкуванні, на весіллях, христинах і таборах чи зустрічах бачимо всюди наших світлиців із апаратами в руках; запалених до своєї праці, утомлених ношенням апаратів на плечах, а часом аж настирливих.

Рідко чомусь, одначе, маємо нагоду оглядати висліди цієї праці та радуватися ними не лише в найближчому колі родини чи знайомих, але у ширшому — коли світлина справді артистично виконані та можуть давати нам насолоду на рівні із доброю мистецькою картиною.

А назагал, у світі фотографічні вистави є загально відомі, відбуваються у музеях з широким зацікавленням і критикою, а цілий ряд професійних чи аматорів-фотографів здобути своїми знімками світову славу.

В нашій громаді тут — досі ми, однак, лише обмежувалися до аматорщини. З радістю, отже, вітаємо першу виставку Українського Фотографічного Товариства у США, що відбулася в НьюЙорку у листопаді 1970 р. в пам'ять відомого українського світлиця, св. п. Софрона Федева. Ця перша виставка зібрала багато цікавих експонатів чорно-білих і кольорових, як також

велику кількість прозірок, що їх висвітлювано кожного пополудня у часі вистави із відповідно дібраним музичним супроводом. Душею та ініціаторами цієї виставки були наші пластуни-світлиці, а саме: пл. сен. Михайло Пежанський та пл. сен. Роман Загайкевич, але, на жаль, із молодших пластунів-світлиців, крім пл. сен. Романа Савицького, ніхто не виставляв — хоча відомо, що добрих аматорів-світлиців серед нашого пластуництва багато. Виставка викликала широке зацікавлення нашої публіки, що відвідувала її по два-три рази, щоб ще раз оглянути виставлені знімки та віддати свій голос у загальному голосуванні на найкращі з них. Ініціатори виставки думають вже тепер над черговою більшою виставкою в наступному році у цьому самому часі в Нью-Йорку — тому заохочуємо наших молодих світлиців уже відтепер готуватися до того, щоб могли післати свої праці.

Усі зацікавлені можуть присилати свої знімки та писати в цій справі до редакції «Юнака», а пл. сен. Роман Загайкевич буде радо подавати інформації та свої фахові поради. Використайте, отже, цю можливість!

ОК

„Лиси”, Біла Дама, змаг

Друг Дарко спакував нас, як сардинки, у своє авто, а наші речі взяв до свого авта його брат, — і наш гурток «Лиси» вирушив на дводенну прогулянку на пластову оселю. Мама деяких «Лисів» махали нам услід руками, а я вмирав із сорому і благав, щоб авто хутчій від'їхало з-під домівки, — де ж таки, щоб юнаків мами випроваджали! Моя мама послухала мене і не пішла зі мною, але Юркова, Ігорева... Це все тому, що ми тільки два місяці тому були ще новачками. Але якщо брати на увагу, скільки ми всі відбули вже таборів...

Сидіти-лежати в авті було дуже не вигідно і хлопці вмошувались, хто як міг.

— Забери свої запасні ноги, — чіпався Ігоря Ромко.

— А ти свої також, — відгризався Ромко, штовхаючи Ігоря...

Надворі падав сніг, було темно, в авті ж було тепло, то ми незабаром затихли, а виїхавши з Нью-Йорку на автостраду, — поснули.

— «Лиси», вилазьте, — пробудив мене голос друга. — Ми вже на оселі.

Заспані вилазили ми з авта, відшукували в снігу біля авт свої наплечники і мішки до спання. Трохи розрухались — повітря було таке холодне і свіже. Я зачудовано дивився довкруги. Ще ніколи не був я тут взимку, хоч протаборював на цій оселі п'ять літ. Довкруги все біле, білісіньке, а вгорі, прямо над «Червоним Домом» — немов справді срібний, місяць.

— Хлопці, беріть свої «манелі» та потихенько, не розмовляючи, заходьте в будинок. Перші двері наліво, — скомандував друг Дарко.

— А чому «потихенько», друже?

— Щоб ведмеді на вас не напали, — засміявся друг.

Ось ми вже постелили свої мішки на долівці і помолившись (тихенько) поснули. Та за якийсь час я прокинувся. Крізь замерзле вікно світив місяць, а за дверима рипіли сходи... хтось ішов по них... Я завмер, волосся на голові справді наче почало підноситися... Та ви ж не знаєте, що це за «Червоний Дім» на нашій оселі, і не знаєте, хто є Біла Дама! Вам також було б так, як мені. Кожний, хто вперше приїздив сюди на табір (звичайно у молоденькому новацькому віці), довідувався від старих таборовиків про Білу Даму. Було це ще у часі громадянської війни. У Червоному Домі жила дуже гарна пані. Вона справляла в оцих залах великі бенкети і танці, на які запрошувала сусідів та багато військових старшин. Насправді — вона була шпигункою і вивідувала від них різні військові таємні пляни.

Коли це стало відомим — її зловили і покарали — зрубали голову. От, від того часу, кажуть, коли світить місяць, вона ходить у довгій білій сукні по оселі. (Правда, вам вже також не було б смішно, коли б за дверима рипіли сходи?) До цих оповідань додавано багато різних деталей, в залежності, хто розповідав. Умішувано тут ще й недалекий цвинтар тощо. Мені тоді не було страшно, таборовиків менше сотні ніколи не було, але тепер, коли крім нас на оселі нікого нема...

Я розбудив Славка і Ромка. Прислухаємось. Так, сходи щойкийсь час риплять, хтось по них поволі іде. Відсунули двері — бачимо, а на верху сходів саме вже зникає за закрутом якась темна постать. Нам стало легше, бо постать не бі-

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

го Куреня УПЮ-ів ім. Івана Мазепи з Нью-Йорку — Олесь Кузишина.

Без уваги на важку програму із творами Гайдена, Моцарта, Шопена та українських композиторів, як от — Барвінського, Грудіна, Косенка і Савицького, концерти були справжнім успіхом. Добре було, що саме концерт у Нью-Йорку в Українському Літературному Мистецькому Клубі сполучено із відзначенням 40-річчя музичної праці проф. Меланії Байлової, якої учнем Олесь є вже від семи років.

Олесь виказував зацікавлення грою на фортепіані вже у третьому році життя, а маючи п'ять, пішов на науку до проф. М. Байкової, яка, відкривши скоро у малому Олесеві справжні музичні здібності, зуміла його повести у відповідному напрямі. Завдяки своїм великим поступам у такому ранньому віці, Олесь брав участь у виступах найкращих учнів гри на фортепіані в Нью-Йорку у Музичній Науковій Лізі, де здобув у 1966 р. перше місце, а в 1967 р. золоту медаль, грав на численних пописах Українського Музичного Інституту Америки, а тепер оце вперше виступив із самостійним концертом.

Численна публіка нагородила молодого піаніста гарячими оплесками, а його успіх був великою нагородою для його учительки та радістю для батьків.

Як розвинеться дальша музична кар'єра молоденького піаніста, годі ще сьогодні передбачити. Завдяки, однак, тому, що обоє батьки Олесь активні пластуни, Олесь поруч примусових щоденних вправ гри на фортепіані, веде цілий час здорове звичайне життя українського хлопця-пластуна. Він був зразковим новачком і перебував ряд новацьких таборів, тепер починає «поважно» юнакувати (належить до гуртка «Олень», в 3-ому курені УПЮ-ів ім. гет. І. Мазепи в Нью-Йорку), а крім цього цікавиться спортом (гокей, футбол і бейзбол), є зразковим учнем у парафіяльній школі та часто виступає як декламатор на пластових святах.

ла. Утрійку — десь і відваги набрали і краєчком сходів, щоб не рипіли, — нагору. Посувались ми, здається, дуже довго. Коли вийшли на поверх, побачили, що з однієї кімнати продирається світло. Присунулись, слухаємо...

— Це запізно о 2-й годині, — почули ми голос друга Дарка. — Хлопці будуть дуже розіспані. Краще скорше.

— Ні, краще хай вони добре відпочнуть тепер, — настоював якийсь трохи знайомий голос. — Перевіримо їх виряд, і ті, що здобудуть більше точок, будуть завтра будувати зі снігу фортецю, а ті, що програють, будуть її здобувати. Решта все, так як ми в середу домовились.

Нам усе стало ясне. Це був упорядник «Ведмедів» — Зенко. Значить «Ведмеді» десь тут сплять, і о 2-й буде сполох.

Ми тихесенько зійшли вниз, і незабаром усі «Лиси» мали спаковані наплечники, а коли б хтось заглянув у їхні мішки, то побачив би, що сплять вони в повному однострої.

— Сполох! — дав хтось знак свистком о 2-й годині ночі.

«Лиси» тільки скрутили мішки до спання та наділи теплі куртки і вже стояли перед будинком на збірці. «Ведмеді» починали шойно вовтузитись.

На другий день ми будували зі снігу твердиню, а «Ведмеді» пробували сніговими кулями вигнати нас із неї. Та це далеко трудніше, ніж оборонятись. А що ми мали набагато більше від них точок ще і за готовість на нічній збірці, то в неділю в наказі, яким закінчувано нашу дводенну прогулянку, проголошено нас переможцями.

Я таки вчора розповів другові Даркові, як це ми так швидко явилися на збірку. Він був огірчений, казав, що це нечесно, але я таки переконав його, що це ж наша бистрота, спостережливість, чуйність до того причинились і нічого нечесного в тому не було. «Ведмеді» також могли були чути, як риплять сходи...

Л. Ю.

ДО НАС ПИШУТЬ:

● З Різдом Христовим та Новим Роком бажаю Вам всього найкращого та Веселих Свят! Посилаю \$6.00 на передплату і \$1.00 на пресфонд "Юнака". Я є пластунок-самітник, і "Юнак" — це мій майже єдиний зв'язок із Пластом під час року. Дуже люблю його читати і нетерпеливо чекаю кожного числа. — Щиро вітаю! Скобі — Пл. вірл. Оленка Ганушевська, Н. Провіденс, США.

У РОЗМОВІ З МАВКОЮ

Ст. пл. Наталка Чума. Мені важко було проводити «інтерв'ю» із Мавкою — ст. пл. Наталкою Чумою, бо знаю її від наймолодших літ і часто з нею дискутую про драму і театральне мистецтво. Коли мені припало завдання провести з нею формальну розмову, я собі склав довгий список питань та, почувачись дуже «професійно», почав інтерв'ю. Не минуло біль-

ше ніж 15 хвилин, коли це інтерв'ю перетворилося в товариську гутірку. І з неї хочу передати дещо читачам «Юнака», щоб і вони познайомилися з головною акторкою «Лісової Пісні».

Найперше, декілька особистих даних про Наталку: вона студентка літератури на Гантер Коледжі в Нью-Йорку — це її перший рік. Уже від 5 років навчається мистецького слова і драми у мистецькій Студії пані Ліди Крушельницької і теж училася в Америкен академі оф драматік артс (ААДА). Віддавна вона виконувала головні ролі у продукціях пані Крушельницької. Наталка довгі роки є активною пластункою, колишньою курінною 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки в Нью-Йорку, а тепер працює упорядницею одного з юнацьких гуртків цього ж самого куреня.

Звичайно, наша розмова почалася на тему «Лісової Пісні». Хоч в «ААДА» вона грала коротші і важчі для неї ролі, Таля ствердила, що Мавка являла собою для неї дуже цікаву проблему: а це — перетворення характеру нереального — в реальну особу. Щоб передати цю метаморфозу в найбільш правдивий і переконливий спосіб — це ж був для неї справжній виклик.

Якщо б їй довелося режисерувати «Лісову Пісню», Таля ставила б її в театрі Шекспірівського роду, де сцена є частинно висунена в публіку. На одному боці сцени відбувалися б дії лісового світу, на другому — людського світу, а посередині, найближче до публіки — дії, де ці два світи лучаться.

Талю цікавить сучасний український театр, і їй дуже шкода, що «Новий Театр» в Нью-Йорку перестав активно діяти. Вона бачила в ньому дух інновацій та новий, цікавий підхід до українських драм. Для праці української кінематографії теж має зацікавлення — хоч їй ніяк не заімпонували останні спроби двох українських фільмів («Жорстокі світанки» і «Ніколи не забуду»). Вона думає, що треба далі продовжувати таку працю та набирати досвіду із своїх помилок.

Коли я спитав її про завдання і роль актора, вона відповіла, що актор грає, щоб передати

свої почування, почування драматурга і щоб розважити публіку.

Наталці дуже шкода, що у нас так мало хлопців цікавиться театром, драматичним мистецтвом і гранням на сцені.

І ось це було б усе, що я пригадую із моєї дискусії з Наталкою. Ці короткі враження не можуть вам передати справжньої Наталки! Бо щоб її добре пізнати і розуміти, треба з Тлаєю самому поговорити про все, а про театр зокрема. У такій розмові ви пізнали б її великий ентузіазм до театру, багато знання про нього, а передовсім — ви пізнали б дуже приємну, життєрадісну, завжди усміхнену молоденьку акторку.

Розмову провів
пл. розв. Андрій Ярош

ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

хай зараз повідомить про це адміністрацію "Юнака",
подаючи свою давню й нову адресу.

Лариса Мольнар

НАІВНІСТЬ

Люди кажуть: ти наївна. Я свою наївність не промінюю за «розум» підлих.

Розумні люди кажуть мені: ти надто дорого платиш, щоб довідатися, що хтось є негідником. А ми це зразу бачимо.

Краще ж дорого платитиму за те, щоб точно знати, чи той «хтось» справді є негідником, аніж без підстав назву свинею добру людину.

Алеж ти платиш і грошима!!!

Ось найвища ціна, яку, на думку декого, можна заплатити. Я платила дорожче: довір'ям. І коли тепер оглядаюсь, то не жаль мені ні грошей, ні осміяного мого довір'я. Жаль, що я не завжди без злости й болю вміла прощати й забувати.

Люди кажуть: це все твої фантазії. Як так платитимеш за пізнання, будеш жебрачкою.

Ну, що ж, як на чий погляд. Коли вважати багатством гроші, автомобіль, — я справді бідна. Алеж від голоду покищо не вмерла! Завжди в найтяжчому приходила якась допомога. Зате я багата на таємниці: знаю радість роздавати. Умію вирощувати надію на попелищі. Умію піддатися добрим поривам. Уже іноді вмію опанувати в собі злі пориви! А головне: я знайшла багато хороших людей. Я знаю, що вони є на світі. Що вони — сіль життя. Мені ще навіть тепер щастить їх зустрічати!

(З «Дуклі» ч. 1/1970)

Школа Булавних = 1971

Уже четвертий рік ось за порядком відбудеться влітку 1971 року міжкrajовий табір для вишколу провідниць таборів УПЮ-ок п. н. «Школа Булавних», підготований та організований членами куренів УСП і УПС «Ті, що греблі рвуть».

Учасниці і провід "Школи Булавних" 1970 р.

Цей табір добув собі вже за відносно короткий час добре ім'я та славу цікавого, але не легкого вишколу. Воно, однак, зрозуміле тому, що «Школа Булавних» — це не звичайний собі юнацький табір, в якому часто дозволя майже рівняється зайняттям — але «ШБ», це вишкіл, інтенсивний і вимогливий для тих, що хочуть у майбутньому бути провідницями таборів юначок і надавати їм правильний пластовий характер.

Гостина "Школи Булавних" у "Лісовій Школі" в 1970 р.
Збірка "булавниць" біля автобуса перед поворотом до табору.

Тому програма вишколу велика і складається із двох частин: письмового іспиту у місяцях квітні-травні, який і є передумовою прийняття на вишкіл та вишкільного двотижневого табору при кінці місяця червня та з початком місяця липня.

«Школа Булавних» як і «Лісова Школа» відбуваються завжди у тому самому часі перед початком таборового сезону, щоб дати можливість абсолювентам цих вишкілів узяти участь у проводах юнацьких літніх таборів.

У вишколі «Шоли Булавних» можуть брати участь пластунки-юначки і старші пластунки із терену Канади і США, що закінчили 16 років життя, склали успішно 2-гу юнацьку пробу, мають добру опінію своїх безпосередніх виховниць, а насамперед мають охоту та дані бути провідницями-членами булав таборів юначок. Тому уже тепер радимо всім зацікавленим цим вишколом пластункам готуватися до нього і зголошуватися якнайраніше, бо число учасниць обмежене до 32-ох осіб. У найближчих місяцях, лютому-березні, кошові на терені США та Канади одержать відповідні інформації про цей вишкіл, тож організаторки його просять подати їх до відома всім юначкам і старшим пластункам та відразу списувати кандидаток, які справді мають відповідні дані на такий вишкіл.

Гостина "Школи Булавних" у "Лісовій Школі" в 1970 р.
Учасниці "ШБ" при обіді.

Досі «Школу Булавних» пройшло близько 70 пластунок, і більшість із них уже виконували відповідальні завдання членів булав і проводів таборів юначок. Найкращі абсолювентки мали нагоду минулого року бути вже інструкторками на нашому вишколі та передавати своє знання, а насамперед свій ентузіазм до цієї найкращої пластової праці молодшим подругам.

Маємо надію, що у 1971 р. будемо мати велику кількість зголошених і велике число зацікавлених нашим вишколом.

Тут говорить Чікаго

Пластова Станиця в Чікаго в новому 20-річчю своєї праці

З недавнього минулого Пласту в Чікаго. На світліні від ліва: перший станичний Пл. Станиці в Чікаго, пл. сен. Юліян Каменецький, довголітній кошовий, пл. сен. Ярослав Рак, Основоположник Пласту, д-р Олександр Тисовський-Дрот та довголітній станичний пл. сен. Володимир Помірко.

Минулого року Пластова Станиця в Чікаго відзначувала як багато інших на терені США і Канади 20 років свого існування. Відбулося багато святкових імпрез під знаком цього ювілею. На закінчення святкування був великий стодолярний бенкет, який пройшов з надзвичайним успіхом та став прикладом до наслідування також

Попередній голова ГПР, пл. сен. Ю. Старосольський (другий зправа), заступник голови КПС у США, пл. сен. П. Дорожинський (перший зліва) із станичним, пл. сен. Д. Пілецьким (перший зправа) та групою пластунок у часі недавніх святкувань із приводу 20-річчя Пластової Станиці.

в інших пластових осередках. Численна участь українського громадянства в цих ювілейних імпрезах Пл. Станиці у Чікаго була доказом — як воно дорожить та як цінує нашу пластову організацію.

Двадцять років діяльності Пластової Станиці на терені Чікаго проминули немов блискавка. Тільки сивий волос у неодного пластуна є доказом пройденого часу. А скільки української молоді пройшло через пластову організацію та

Частина таборувичок табору юначок, а з ними їхні інструкторки.

Зміст

ЮНАК
журнал
пластового
юнацтва

ВОСЬМИЙ

1970

РІЧНИК

ЗАУВАГА: перше число після наголовка статті (перед скобкою) означає число журналу, а числа у скобках — сторінки, на яких надрукована стаття чи інший редакційний матеріал.

I. ІДЕОЛОГІЯ І ВИХОВАННЯ

(Вступні статті, гутірки, розмови з юними друзями тощо)

Гребля: Гутірки з юними друзями: Наші січневі святкування 1 (2), Приготовляємось до святкування 100-річчя з дня народження Лесі Українки 2 (4), Як виростав Шевченків дух? 3 (6), Радісно і побожно зустрічаймо свято Воскресення! 4 (2), Наші травневі святкування 5 (2), Дві важливі події у житті нашого Пласту 6-7 (2), Спом'янімо Оксану Латурицьку! 8-9 (2), Плекаймо і вживаймо нашу рідну мову! 10 (5), Краса і вартість рідної мови 11 (5), Про українського композитора Артема Веделя 12 (2).

Редакційні вступні статті: 3 нагоди Різдва Христового і Нового Рокі 1 (1), Про гасло для Пласту на 1970 рік 2 (1), 20-річчя від дня смерті генерала Тараса Чупринки 3 (1), 3 приводу Свята Воскресення Христового 4 (1), Про наш Пласт у Австралії 5 (1), Про Кольорадо і наш Пласт у Денвері 6-7 (1), Про спомин з мандрівок і таборів та про Сесію ПКД і 5-ий Збір КУПО 8-9 (1), Що робимо для старшого юнацтва? 10 (1), Сугестії щодо святкування 1-ого листопада 11 (1), Що було змістом "Юнака" цього року? 12 (1).

Каліф: Обережно з надміром свободи 2 (11), Коли можна бути гордим? 5 (5).

** Великі пластові дні в Торонті 10 (2).

II. ЛІТЕРАТУРА

1. Оповідання, нариси, репортажі, спогади

Близнак Н.: Мос найкраще переживання 11 (15)
Бурх.: Із подорожнього записника 8-9 (9), Яким був твій рік у Європі 8-9 (15), Я була у Тайланді 10 (20), Могло б бути ще гірше 12 (11), Зупинка 8-9 (9),

Весоловська Ю.: Що я хочу досягнути в житті? 11 (15)
Галушинська А.: Львів — місто мого народження 11 (13)
Горбач М.: 3 моїх царгородських вражень 10 (11)
Зілинська Л.: Учителю 10 (6)
Каліф: Пробудження Джорджа 6-7 (18)
Кузьмович О.: Спом'янімо Подругу Цюпу 11 (2)
Кузьмович-Головінська М.: Дзвонар 4 (6)
Л. К.: Укриті скарби 6-7 (14)
Л. Ю.: 3 колядою 1 (6), Моя наречена 2 (16), "Риси допомагають 3 (15), Нічна пригода Ігоря 8-9 (10), Можна і без "академії" 11 (16)
Малецька Л.: Подруга Цюпа як виховник і учителька 11 (4)

Мандрівник: Європа в очах мандрівника 8-9 (15)

ОКА: Чи Ви маєте маму? 5 (6)

Русова С.: Легенда 4 (14)

Стариков І.: Опале листя 11 (10)

Троянда: Три фази мого життя 8-9 (9)

Филипович А.: Навколо світу у 85-ти днях 1 (14)

Шевченко Л.: Наш Чів 1 (12)

Яськів Ю.: Про що розповідає осінній вітер?... 11 (15)

Яців Б.: На Мон-Блян 2 (12)

** Мої зустрічі із Шухом 3 (4)

** Чому Чорне море бурхливе? 4 (10)

Горалів І.: Сонце всміхалось 12 (3)

Драгомирецький А.: Хризантеми, Колядус вітер 12 (10)

2. Вірші

Бабовал Р.: Ескіз 2 (7), Ніч 2 (7), Ранок 5 (9), Несподівані співчуття 8-9 (14), Фесрія снідання 8-9 (1)

Білоцерківець Н.: Слово про рідну мову 8-9 (1)

Близнак У.: 3 далеких стежок 8-9 (11)

Вовк В.: Різдво 1 (5)

Володимир Р.: Туди, на захід... 6-7 (11)

Гординський С.: На горі князя Лева 11 (1), Мос місто 11 (1)

Де Коста, ЧМ: Тривале море 4 (11), Так, я пройшов сюдою 4 (11)

Йовенко С.: Лесі Українці 2 (3), До біса смуток 2 (3)

Качалуба М.: Найдужча із чеснот 6-7 (1)

Костенко Л.: Естафети 3 (9), Розкидані друзі по світу 2 (7)

Крупа З.: Скоб-Командир 3 (5)
 Максимович А.: У 20-ліття 4 (23)
 Подолянка Г.: Складу приречення 4 (1), На перегляд
 спішить святий Юрій 5 (1)
 Підпалій В.: Слово 12 (1)
 Симоненко В.: Дуби не гнуться до землі 2 (1)
 Сингаївський М.: Матері з Новим Роком 1 (7), Падає
 сніг 12 (7)
 Славутич Яр.: Завойовники прерій 6-7 (19)
 Тарнавський О.: День 22-го Січня 1 (5)
 Українка Л.: Хто не жив посеред бурі 2 (3)
 Український Ю.: Таборовикам "Лісової Школи" 10 (1)

3. Пісні

Ой, в ліску, в ліску, на жовтім піску... 1 (3)
 Давні гагілки 4 (7)
 І. Савицька — Е. О. Садовський: При ватрі 10 (13)

4. Рецензії

Т. Г.: Вітаємо першу збірку поезій Романа Бабовала 5 (8)
 О. К.: "СКОБ" — пластова сторінка у щоденнику
 "Америка"
 Лариса: Криниця для спраглих 1 (23)
 "Естафета" — одноднівка 4 Куреня УПЮ-ок ім. Ольги
 Басараб у Філадельфії 3 (9)
 3 нових видань: Велика поміч юнацьким виховникам
 10 (8)
 Журналістична діяльність юнацтва 12 (20)
 Книга зелених надій 11 (6)
 Перший випуск бібліотеки "Юнака" 12 (17)

III. МОЛОДЕ ПЕРО

1. Поезія

Бабовал Р.: Ескіз 2 (7), Ніч 2 (7)
 Городецька О.: Свяний Миколай із пластунами 12 (13)
 Гурток "Фіялки" співає свою пісню 12 (13)
 Шараневич М.: Пишу... 12 (13)
 Ярош А.: Ішов я... 5 (8), Варта 11 (8)

2. Проза

Бачинська У.: Кіт і подорожня 8-9 (14)
 Близняк Н.: Мос найкраще переживання 11 (15)
 Бурчак М.: Гітара і ми 3 (17)
 Веселовська Ю.: Що я хочу досягнути в житті? 11 (15)
 Волосянська Х.: Один рік у житті пластунки 6-7 (15)
 Зірка: Мій слід 1 (13)
 Ін журналістичної творчості Гуртка "Маки" 12 (23)
 Івасиків Р.: Чар мандрівки 8-9 (13)
 Комишан П.: Мої перші стійки 5 (22)
 Л. Г.: Альгамбра 8-9 (11)
 Навроцька М.: Невисланий лист 10 (24)
 Раковський І.: Чар ватри 2 (16)
 Стадник О.: Їду до Японії 11 (17)
 Фелевич Д.: Як Юрко допоміг повстанцям? 10 (19)
 Шевченко А.: У зоопарку 5 (22)
 Як пластунка Гандзя дотримується пластового закону?
 3 (9)
 Янінєвська Р.: Їдемо до Європи 11 (21)
 Ярош А.: Після дощу 5 (8)

IV. СУЧАСНІ ВИЗНАЧЧІ УКРАЇНЦІ

Биковський Л.: Мистець Ю. Сластіон 6-7 (10)

Вава: Михайло Дябога — музик і диригент 8-9 (8)
 Данилів Т.: Герой бою під Крутами 2 (2)
 Кузьмович О.: Святослав Гординський 11 (7)
 Остап Оброца (малярство) 12 (9)
 Родина мистців Мошинських 6-7 (9)
 Фіглюс О.: Марія Галун-Блок 6-7 (11)

V. УСПІХИ НАШИХ ПЛАСТОВИХ ПОДРУГ І ДРУЗІВ

О. В.: Стипендія мистецької ради Жданові Рудницькому
 8-9 (12)
 О. Луцький: Зразковий юнак 5 (23), Рома Фаріон 8-9 (12)
 Мирослава Маслов 12 (6)
 Ще один з наших успішних друзів 1 (17)

VI. УКРАЇНОЗНАВСТВО

Бродович Г.: Андріївське свято 11 (23)
 Гела С.: Тисячоліття тризуба 1 (4) і 2 (5)
 ** Зберігаймо реліквії України 10 (7)
 Л. К.: Д-р Роман Кухар 6-7 (10)
 Події в Україні 11 (9)
 Стахів З.: Чорне море 4 (12)
 ** Українські назви місяців 1 (10)
 Українські Великодні звичаї 4 (4)
 ** Чи ви знаєте, як називаються ці квіти? 5 (24)
 Яс: "Лис Микита" — нова українська опера 10 (9)

VII. ВИЗНАЧНІ ПОСТАТІ НАШОГО МИНУЛОГО

Ю. Г.: Спиридон Черкасенко 3 (10)
 Подруга Гребля: Софія Русова 4 (8)
 ** Пластун — Роман Шухевич 3 (3)

VIII. ПЛАСТУВАННЯ

Балтарович Л.: Ще про "Школу Булавних" 2 (9)
 Білас С.: Продовжуймо юнацький змаг! 4 (15)
 Готуймося до участі у Кр. Пл. Зустрічі в Манітобі 6-7 (21)
 Дітройт — колыска Пласту у США 12 (14)
 ** Живий доказ пластової дружби 2 (15)
 Із життя нашого Пласту в Австралії 5 (16)
 Крайова Пластова Зустріч в Канаді 11 (25)
 Кузьмович О.: Школа Булавних — 1970 8-9 (16)
 Л. Ю.: І "Далекі Обрії" беруть участь у змагу 5 (13)
 Мартинець С.: Чому треба писати історії куренів 12 (7)
 Морсько-літунський табір (оголошення) 4 (19)
 Напишіть історія свого куреня 6-7 (3)
 Омецінський Р.: Морсько-літунський табір "Петючі ка-
 нойки" 4 (18)
 Пластунки роблять добре діло 4 (15)
 Про "Лісову Школу" 2 (8)
 Про "Школу Булавних" 2 (8)
 Сайкевич О.: Пластун помагає іншим 4 (16)
 ** Як юначки із США працювали над змагом?
 10 (12)

IX. СПОРТ

ЛюК: Кар'єра братів Кінасевичів у гокею 6-7 (16)
 Федущак Б.: Лещатарський рай 6-7 (16)

X. ЧОМУ ВОНО ТАК?

Ільницька У.: 2 (17)
 Колос Б.: Відповідаю на питання 5 (12)
 Оленка В.: Що з нашими хлопцями 5 (12)
 Учасник Ч. 57: А що я тут роблю?
 Ярош А.: Лист до Редакції 3 (19)

ХІ. ХРОНІКА ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

- Балтарович О.: Новими шляхами 1 (22)
Баранська Х.: Чи чули про нас? 10 (26)
Беднарський О.: Гурткова прогулянка на конях 2 (22)
Дитиняк Ю.: Табір "Гірськими стежками" 3 (21)
Д. П.: Табір Чикагських юнаків "Карпати" 1 (19), Табір "Лихо з розуму" 1 (20), Пластова спортова Олімпіада на юнацьких таборах у Чикаго 2 (24)
Дума Д.: "Із вітром, із дощем" 11 (26)
Д. Н.: Допис про зустріч письменників з молоддю
О. К.: Вечір пластової самодіяльності в Нью-Йорку 3 (20)
Лончина В.: Юнацький табір "Аполло 11" 1 (18)
Л-ий О.: Пластун у поклоні Кобзареві 5 (29)
Майстрик В.: Пластовий гурток радіоаматорів у Денвері 6-7 (26)
Мацюк Х.: Осіння прогулянка пластової станиці Когова 6-1 (25)
Мельник Р.: Пам'ятна прогулянка в таборі "Бистрі води" 4 (24)
Мочула М.: 38 Кввінь УПЮ-ок у Пассейку святкує 20-річчя своєї Пластової Станиці 6-7 (24)
Осінчук Ю.: Юнацький лещатарський табір 3 (22)
Подруга Ярка: Незабудьки 6-7 (23)
Сеник О.: Маємо вірлиць! 1 (21), Наша Курінна Рада 1 (21)
Свергун Х.: Пригоди на лещатарському таборі 5 (28)
Слюсарчук М.: Мандремо 2 (23)
Снилик Х.: Показ українського історичного одягу в Лос Анджелесі 3 (23)
Стахів М.: Наш курінний табір 3 (24)
Стойкевич Р. і Балько Ю.: Табір "Чотирокутник смерті" 3 (21)
Телішевська А.: Юначки і юнаки змагаються у Клівленді 4 (24), Свято Весни у Клівленді 8-9 (22), Пластовий базар у Клівленді 8-9 (23)
Трипупенко Л.: Спомин зі "Свята Весни" 8-9 (21)
** : Велике пластове добре діло 6-7 (27)
** : Молодь Філадельфії відзначила соборно 22-ге Січня 4 (22)
** : Пластова Станиця у Філадельфії святкувала своє 20-річчя 4 (22)
** : "Кров, піт і сльози" 1 (20)
** : Орликівда 1969 2 (21)

ХІІ. ГУМОР

- Усміхнися: 1 (18), 2 (22), 3 (24), 4 (17, 21, 22), 5 (21, 23, 30), 6-7 (17, 22, 25, 30), 8-9 (19, 27), 10 (23, 27), 11 (14), 12 (18)

ХІІІ. РІЗНЕ

1. Чому воно так? (на іншому місці, дивись під Х.)

2. Пластунам на вушко:

- Подруга Оля: Про гарних і негарних 1 (16), Дружба і писання листів 2 (18), Великодні міркування 4 (14)
Бродович Г.: Робимо вишиваний альбом 5 (10), Улаштуймо "Андрійка" 11 (22)

3. Філателія:

1. Паньків: Філателістична новинка 10 (10)

4. Листування, привіти і заклики:

- Різдвяні привіти від ГПБулави і від "Юнака" 1 (1)
Заклик ГПБулави: Допоможемо українцям в Югославії 2 (19)

- Об'ява ГПБулави у 20-ті роковини смерті ген. Т. Чупринки 3 (2)

- Великодні побажання Редакції і Адміністрації "Юнака" 4 (1)

- Привіти для "Юнака" з пл. літніх таборів 10 (14)

- Наша пошта і листування: 2 (20), 3 (17), 4 (3), 5 (6), 6-7 (6, 32), 8-9 (6, 23, 26)

5. Загадки і розгадки:

- Рисункові загадки: Чи ви спостережливі? 1 (13), 2 (10), 3 (25), 4 (19), 5 (12), 6-7 (13), 12 (10)

- Загадки: 6-7 (30), 8-9 (22)

3. Івасиків: Хрестиківка 11 (24), 12 (24)

- " Шарада 12 (24)

- " Тасмична візитівка 12 (24)

6. Інше:

- Верига А.: Досягнення в космосі 12 (16)

- Т. Г.: "Велика гра" у житті пластунки на Сибіру 5 (7)

- Дума Б.: Мандруючи пізнаємо Канаду 5 (14)

- Дудинська О.: А вранці нас будить хукараба голосна... 5 (18)

- Д. А.: Українська молодь боронить престиж України! 10 (6)

- Д. З.: Різдвяна гостя 1 (8)

- Ісаїв І.: Роди рогів у тварин 3 (12)

- Костюк І.: Дозвольте представитися вам... 6-7 (7)

- Лисенко І.: Обличчя, якого ніхто не бачив 116 років 6-7 (4)

- Мовчан О.: Чому Пласт не повинен бути двомовним? 3 (18)

- Павлічко Ю.: Пластун помагає всім 1 (11)

- Пігуляк-Топорович О.: Лист до Сяні 8-9 (4)

- Середяк Х.: Як ми таборували у "позичених Карпатах"? 5 (20)

- Ярош А., Подруга Мотря 8-9 (4)

- Ясіньська І.: Якими я пам'ятаю Мотрю і Оксану Грушкевичів? 8-9 (6)

- Вісті з України 8-9 (3), 12 (8)

- Войовнича прабабуля 12 (10)

- Гурток УПЮ-ів "Змії": Допомогаймо нашому "Юнакові"! 4 (17)

- Допомогаймо нашим ближнім! 3 (18), 5 (25)

- Збережемо їх у вічній пам'яті! 8-9 (4)

- Із думок Дрота 3 (5)

- Конкурс книгочитання для української молоді 4 (7)

- Логіка чисел 4 (9)

- Наші наймолодші танцюристи 1 (17)

- Перший випуск бібліотеки "Юнака" 12 (17)

- Пізнаймо наші народні музичні інструменти 12 (25)

- Познайомтеся з Манітобою і її українцями! 6-7 (20)

- Престолонаслідник Вел. Британії у розмові з українським пластуном 11 (20)

- Равт української преси в Торонті 4 (26)

- Створімо нев'янучий пам'ятник на могилі Дрота! 3 (8)

- Третій успішний конкурс на дописи до "Юнака" 4 (20)

- Третя виставка творчості нашої молоді в Нью-Йорку 1 (17)

- Трохи цікавого про теплоту 12 (17)

- Українка на ЕКСПО у Японії 6-7 (5)

- Успіхи наших пластунів в Австралії 5 (19)

- Хоролець Л. — дітям

- Чи знаєте скільки нас є? 8-9 (18)

- Що діється в Україні? 5 (3)

- Що лише про "Юнака" часопис "Гомін України"? 4 (2)

- Що представляє проєкт пам'ятника на могилі Дрота? 3 (8)

Що вам це пригадує? 12 (6)

Що читати? 2 (20)

Як багато з вас хоче листуватися? 10 (12)

XIV. АДМІНІСТРАЦІЙНІ МАТЕРІЯЛИ

1 Датки на пресфонд:

1 (24), 2 (25), 3 (25), 4 (28), 5 (32), 6-7 (31), 8-9 (24), 10 (28), 11 (28), 12 (28)

2. Дарункові передплати:

1 (23), 3 (28), 5 (31), 8-9 (27), 12 (26)

3. Посмертні оповістки:

Цюпа Паліїв 1 (24), Марія Хрековська 1 (24), Антін Цинцар 2 (25), Наталія Плешкевич 4 (28), Євгенія Ференцевич 4 (28), Дарія Головата 4 (28), Володимир Левицький 6 (31), Вероніка Стойкевич 6 (31), Мотря Грушкевич-Бігун 8-9 (25), 12 (27), Оксана Грушкевич 8-9 (25), 10 (28), 11 (28), Катерина Цирик 10 (28), Ольга Цюк 11 (28).

ЧИ ВИ ВЖЕ СКЛАЛИ

в цьому році

ПОЖЕРТВУ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"?

● Якщо ні, то просимо це зробити негайно. Прибутки з передплат не вистачають на покриття всіх витрат, отриманих з видаванням «Юнака».

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших друзів і друзів з приводу їх дня народження, іменин, різдвяних чи великодніх свят, успішного закінчення шкільного року — це РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ЖУРНАЛА

ЮНАК

● Річна передплата у США і Канада — 6.00 дол. (у валюті країни передплатників) Передплата для інших країн подана на 2-й стор. обкладинки.

● Не відкладайте цього на пізніше, а вже тепер вишліть до нашої адміністрації Вашу пожертву на дарункову передплату для Ваших друзів чи подруч.

● Маємо адреси зразкових, але незнайомих юнаків і юначок, що хочуть діставати "Юнака", але самі не можуть заплатити передплати.

● Зробіть "ДОБРЕ ДІЛО" та зголосіть до нашої адміністрації одну дарункову передплату.

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont., Canada

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

Є це збірник праць 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

● Гурткова система — правильне ведення частин МПЮ ● Зв'язкові вишколюють гурткових ● Планування праці гуртка і гурця ● Пластові ігри — опис 160 різних ігор ● Мандрівництво — практичні поради ● Таборництво — практичні поради ● Морське і літнє пластування.

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

можна набути

● в Канаді: у Пластовій кооперативі "ПЛАТ" —

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont.

● у США: у пластовій крамниці "МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y. 10003

● Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації "Юнака" —

"Yunak" — Magazine,
2199 Bloor St. W.,
Toronto 9, Ont.

● Повищі ціни важні при закупівлі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба додати по 75 центів за примірник на поштову переписку.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

+ пластові однострої + пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд + пластову літературу + альбоми, різби, вишивки, кераміку, філателію + українські національні прапори, книжки, шкільне приладдя і т. п.

MOLODE ZYTIA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

Світлина з часу відвідин пл. сен. Атанаса Фіголя у Пл. Станиці в Чикаго у зв'язку з підготовою до Пластового Конгресу Другого влітку 1970 р. На світлині: від ліва: станичний — пл. сен. Д. Пілецький, кошова — ст. пл. Н. Завадович, пл. сен. А. Фіголь, кошовий ст. пл. Р. Завадович, ст. пл. О. Кашуба — бунчужний зустрічі із пл. сен. А. Фіголем.

Юначки із гуртка "Волошки" ждуть на свою чергу виступу на вечорі пластової самодіяльності.

На світлині юнаки табору "Тур" із своїм комендантом, ст. пл. Ю. Кавкою, та бунчужним, ст. пл. Т. Ліськевичем.

скільки праці уклали наші пластові провідники для розвитку Пласту та вирощення нових поколінь пластунів і пластунок!

Багато радісних і сумних днів можна б перелічити за цих 20 років, але перші завжди переважали.

В нове двадцятиріччя вступає Пластова Станція з молодію групою виховниць і виховників, з досвідом минулого та головне з великим розумінням важливості завдань нашої організації серед батьків пластової молоді.

Сьогодні майже всі виховні пости у Пластовій Станції обсажені старшим пластуномством, а сеньйори — це лише дорадники, помічники при улаштуванні вишкільних курсів та у провадженні господарської ділянки.

Сьогоднішнє «поготівля» Пластової Станції в Чикаго ось таке:

Новачок — 1 гніздо —	55 членів,
Новаків — 1 гніздо —	44 члени,
Юначок — 2 курені —	93 члени,
Юнаків — 2 курені —	79 членів,
УСП — 2 осередки —	80 членів,
УПС — 1 осередок —	50 членів.
Усіх разом	401 членів

Нашу працю найкраще ілюструють світлини із пластового життя нашої Пл. Станції, які поміщуємо разом із цією статтею.

Крім пластової праці у пластових частинах: роях і гніздах УПН та гуртках і куренях УПЮ, Пластова Станція в Чикаго уряджує ряд імпрез, у яких беруть участь крім пластунів також їхні батьки та приятелі пластової молоді. До важливіших зараховуємо: щорічний попис пластової самодіяльності, на якому пластові групи або й поодинокі пластуни виступають із пописами танків, співів, гри на гітарі, на фортепіяні або на акордіоні, чи на інших інструментах. Декілька світлин із останнього такого попису ілюструють такі наші імпрези.

Юначки гуртка "Русалки" — соловейки нашої станиці у часі свого виступу.

Юначки гуртка "Соловейки" із своєю впорядницею, ст. пл. Тамарою Кузик, виводять народний танок.

Гурток юнаків "Орел" із своєю власною точкою. Юнаки не хочуть бути позаду юначок у мистецькій самодіяльності.

В нове двадцятиріччя вступаємо далеко краще вивінувані, як колись на початку нашої діяльності в Чікаго. Сьогодні маємо наш власний пластовий дім з великою площею на пластові збірки, ігри та забави. На північ від Чікаго, у віддалі 200 миль, придбали ми нещодавно велику площу на пластові табори. Господарсько бе-

На світлинці бачимо наших найменших — новачок на тлі новацького будинку із своєю коменданткою, ст. пл. Д. Якимчук.

ручи, площу упорядковано до вигідного пластового таборування для юнацтва, а особливо гарно розбудовано таборів приміщення для новачтва. Великою вигодою є власне озеро, догідне до купелі, та довколишні державні ліси, до яких іти можна на мандрівки та де можемо користати з гостинної природи.

На це добре таборування для пластової молоді Пластова Станиця витрачає більшу частину своєї праці та гроша. Тому табори у нас дуже успішні і численні тимбільше, що станичний провід вважає обов'язком кожного члена Пл. Станиці бути на літніх таборах — хіба що хтось має важливі перешкоди.

Літні табори 1970 р. пройшли з великим успіхом. Табір юначок під назвою «Одиссея 70» був численний і залишив в учасниць, проводу та батьків свіжі якнайкращі враження. Коменданткою цього табору була ст. пл. В. Бачинська, а бунчужною — ст. пл. М. Гарасовська. До помічі їм була численна ланка інструкторок, з яких частина — це випускниці «Школи Булавних».

Більшу частину таборовичок становили прихильниці, які щойно вийшли з новачтва та мрією яких було увесь час під час їхнього новачування таборувати під шатрами. Здається, не завелись вони на своїх сподіваннях, бо і провід був для них відповідний і природа сприяла. При цьому атмосфера табору була правдиво пластова — завдяки таборовичкам та їхньому провові. Удалі назви гуртків, зразкове переводжування вечірніх ватер, зайняття у природі та ряд прогулянок гарно виповнили їм цих кілька тижнів.

У часі табору «Одиссея 70» старші юначки таборували в окремому таборі роверисток, що його назвали «На тарадайках». Це були вже досвідчені таборовички, які самі готували собі їжу, виготовляли програму таборування та проводили час у більшості на мандрівках роверами. Коменданткою цього табору була їхня зв'язкова, ст. пл. Марійка Кульчицька.

Табір старших юначок-роверисток перед виїздом у мандри із своєю коменданткою, ст. пл. М. Кільчицькою.

Наші новачки з тотемами роїв під проводом своїх жертвних братчиків-юнаків і коменданта, ст. пл. Л. Чировського.

Свій табір назвали юнаки «Тур». Це — як відомо — псевдо генерала УПА, Тараса Чупринки — пластуна Романа Шухевича. У 1970 році, коли ціла українська спільнота відзначувала 20-річчя героїської смерті командира УПА і пластуна, ген. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, юнацькі зайняття на літньому таборі проходили під знаком відмічення цієї річниці.

Табір юнаків був дбайливо підготований, а ще краще проведений. Провід і булава табору а особливо комендант, ст. пл. Ю. Кавка, і бунчужний, ст. пл. Т. Ліськевич, доклали багато зусиль, щоб юнаки здобули якнайбільше пластових умілостей і пластової зарадности. У висліді батьки подивлялися своїх синів на відвідинах табору: деяким не хотілося вірити, що в цій великій здисциплінованій пластовій групі є їхні си-

ни. Тож цей табір напевно буде заохотою до участі у дальших пластових таборах.

Річницю героїської смерті генерала УПА, Т. Чупринки, відзначувано не лише на літніх таборах Пл. Станиці Чикаго. Ще ранньою весною 1970 р. Пластова Станиця відбула із цього приводу святочний апель у формі цілоденної зустрічі, із вправами, змістовною програмою і закінченням при святочній ватрі.

Ось так живе, працює і розвивається Пластова Станиця в Чикаго — одна із п'яти найбільших чисельно і найкращих пластових станиць на терені США.

Матеріали та інформації підготував пл. сен. Д. М. П. Усі світлини виконав станичний фотограф, ст. пл. Тарас Горалевський, «Вовкулака».

Група юначок-прихильниць із табору «Одиссея 70» із бунчужною, ст. пл. М. Гарасовською, та членами таборової бурави.

В НАЙКРАЩИЙ ДЕНЬ ЖИТТЯ

Хоча Вам, мої молоді подруги-юначки, ще не час думати і плянувати цей найкращий день життя дівчини — день її вінчання, а проте, я певна, що ви не лише маєте нагоду бути на весіллях своїх знайомих чи сестер і братів, але частенько про ці радісні події говорите і переживаєте їх може більше, як інші співучасники.

Тепер у лютому, у часі карнавалу, їх не так багато — але прийнятим тепер звичаєм уже взимку плянують майбутні «молоді» дату свого вінчання у червні чи травні та й уже до цієї хвилини готуються. Розуміється, у тих готуваннях та плянах беруть участь не лише найближчі, але і ширше коло товаришів та товаришок. Для цих останніх, як і для майбутньої молодої, найважливіша справа — це вибрання відповідної сукні на цей найважливіший момент її життя, у якому вона хотіла б виглядати якнайкраще.

Незвичайно радісне тепер явище, що більшість весіль — це справжні українські весілля з усіма давніми роками призабутими звичаями та все новими обрядами, що їх підшукують поодинокі пластові старшопластунські курені і проводять на весіллях своїх членів. Багато із Вас, Дорогі Подруги, їх бачили або знають про них — але ми постараємося в найближчих числах «Юнака» дещо із цих звичаїв Вам подати.

**

Сьогодні хочемо Вам звернути увагу на виїмкову у своїй красі весільну сукню в українському стилі, що її знайшли ми у листопадовому числі за 1970 р. місячника Союзу Українок Канади п. н. «Промінь». На наше прохання редакторка журналу пані Н. Когутська переслала нам світлину молодої та дозволила її помістити у «Юнаку».

Сукня, як бачите на світлині, вишита київською гладдю на білому «Soie et laine». Гафт, виконаний пастелевими кольорами (зеленим, жовтим, синім, рожевим та золотим) із 18 сторіччя, незвичайно гармонізував із білою сукнею. Накриття голови зроблене на зразок «кораблика» наших княгинь. В руках у молодої букетик з роменів і волошок.

Данна-Анна Яворська.

Доповненням до цієї сукні були суконки дружок голубої барви, вишивані також київським взором, а на головах у них були віночки з роме-

нів і волошок. Навіть сорочка молодого була гаптована білим шовком — взором подібним до взору сукні молодої.

Шкода, що не можемо оглядати дружок і молодого на світліні, — але постать молодої у цій сукні прегарна і просто виїмкова у цьому такому відповідному застосуванні українського взору, і тому так хотіла я показати її Вам усім, мої дорогі молоді читачки. А на кінець мушу Вам шепнути на вушко, що ця прегарна «молода» Донна-Анна Яворська повінчалася із нашим пластуном, ст. пл. Андрієм Ронішем, якого всі ми, що були на Міжнародній Пластовій Зустрічі біля Монтреалю в 1967 році, добре пам'ятаємо із його безупинної праці при технічних устаткуваннях.

Подруга Оля

ПЕРШЕ ВІНЧАННЯ НА «ПЛАСТОВІЙ СІЧІ»

Не менше оригінальним було весілля ст. пл. Ярослава Микитчука і ст. пл. Тамари Козак, дітей відомих у Торонті громадян; Тамара — це доня колишнього довголітнього станичного в Торонті, а тепер голови КПРади в Канаді — пл. сен. Андрія і пані Ірини Козаків; Ярослав — це син панства Карпа і Володимири Микитчуків — відданих співробітників «Української Суспільної Служби» в Торонті.

Ст. пл. Тамара Козак і ст. пл. Ярослав Микитчук після їхнього вінчання.

Молодята були у стилізованих одягах з пристосуванням вишивки (у молодій суконка і накриття голови; у молодого вишиваний пояс і «метелик»). Їх вінчання відбулося у пластовій каплиці св. Володимира на оселі Пластової станиці в Торонті «Пластова Січ» у Грефтоні біля Торонта, де вони виростили у пластових таборах. Обряд вінчання проводив о. Маркіян Стефанів. Також і весільна гостина відбулася замість у ресторани в місті під голим небом в горді батьків молодії.

З нагоди вінчання своїх дітей батьки склали на розбудову пл. оселі «Пластова Січ» — 30 дол., на пресфонд «Юнака» 10 дол. і на обладнання каплиці св. Володимира — 10 дол., разом 50 дол.

Ідея — відбувати вінчання серед природи у таборовій каплиці подобалася. Сподіваємося, що таких вінчань буде більше.

Т. Г.

НА ФІЛЬМОВІЙ СТІЧЦІ

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЬМ «НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ»

13 грудня 1970 року українські мешканці Нью-Йорку мали нагоду побачити фільм продукції КАНУКР (Канадсько - Української Кіностудії) п. н. «Ніколи не забуду».

Режисерами цього фільму є Богдан Паздрій, що виконує також роль священика у фільмі, та Володимир Бачинський. Ефектовні фотографії виконав В. Васік, а музика — молодого композитора Зенона Лавришина (старшого пластуна з Торонта).

Численним глядачам цього фільму, а головним пластунам і пластунам, було приємно побачити на екрані свого друга із куреня УСП-ів «Чорноморці», ст. пл. Юрія Денисенка, в ролі головного героя фільму: канадсько-українського пільота. Раненого літуна врятували наші повстанці, і він був свідком та учасником завзятих боїв УПА з німцями та москалями-большевиками. Також дуже прихильно прийняли ми, глядачі, ідейну й відважну упістку, Рому Дольницьку, та Михайла Сеника в ролі повстанця Гикала.

Фільм «Ніколи не забуду» викликав у глядачів стільки зворушливих хвилин, що можна було дарувати його хибі та аматорщину, як н. пр., неприродні сцени та декламаторський тон деяких акторів.

Цього дня можна було бачити в театрі три генерації нашого громадянства: дітей і молодь, їх батьків та дідусів і бабусь. Усі вони верталися додому із глибокими переживаннями після цього двогодинного фільму. Але найцікавішим був він для молоді, яка могла побачити на ньому красу України та її нерівну боротьбу з ворогами за свою волю.

Ст. пл. У. Б.

Лісова Школа = 1971

Міжкрайовий Вишкільний Табір провідників юнацьких таборів «Лісова Школа» вступає у восьмий рік своєї безупинної дії. Про те, яку вартість мають ці вишкільні табори як для самих учасників, так і для пластової організації, здається, зайво розповідати. 104 абсолювенти минулих сімох таборів, які використовують набуте в «Лісовій Школі» знання як члени провідів нормальних юнацьких таборів і позитивно вирізняються своєю пластовою поставою і своїми практичними знаннями, дають найкраще свідоцтво «ЛШколі». А факт, що й по дівочій лінії організовано на подібних основах «Школу Булавних», провід якої дружньо співпрацює із провідом «Лісової Школи» має, без сумніву, свою вимову.

Учасниками «Лісової Школи» можуть бути старші пластуни і юнаки, які закінчили 16-ий рік життя і мають принаймні другу пластову пробу, своєчасно (до 31 березня) зголосяться, виповнюючи відповідний формуляр і вплатять 10.00 дол. уписового.

Кожний учасник проходить вишкіл у двох етапах. Перший етап — це кореспонденційна підготовка, що закінчується письмовим іспитом, а другий етап — це двотижневий табір зі спеціальною програмою занять і різнородними іспитами вмілостей. На таборі проводиться точкування учасників у таких ділянках: пластова постава, провідництво і теоретичні та практичні знання, за ключем вартостей від 0—10 точок.

Абсолювентами «ЛШколи» стають ті, що в загальному точкуванню здобудуть найбільшу кількість точок.

З уваги на те, що кількість учасників табору є обмежена до 32-ох, до табору допускають тільки тих кандидатів, які в елімінаційному іспиті, що його переводиться кореспонденційно, досягнуть найвищі оцінки.

У лютому цього року всі станичні старшини одержать обіжники з відповідною кількістю карт зголошення і точнішими інформаціями про речинці та оплати. Друзі кошові повинні подбати про те, щоб юнаки, які відповідають вище наведеним вимогам, зацікавились «Лісовою Школою» і виповнили зголошення, що їх повинні схвалити зв'язкові та кошові. Станичні Старшини повинні (з допомогою гуртків приятелів Пласту) фундувати стипендії для тих кандидатів, які успішно закінчать кореспонденційний курс і будуть прийняті до табору.

Молоді Друзі! Якщо хочете — зазнайомитись практично з веденням таборів, засвоїти собі знання, потрібні до 3-ої пласт. проби та здобути різні практичні вмілості, бути корисним учасником проведи таборів УПЮ-ів, зголошуйтеся своєчасно до «Лісової Школи» і попрацюйте над собою.

Видають обід на "Лісовій Школі" 1970 р.

"Лісова Школа" 1970 р. — праця при їдальні.

«Лісова Школа 1971» на Вас чекає! До милого побачення на таборі «ЛШколи»!

ПОДЯКА

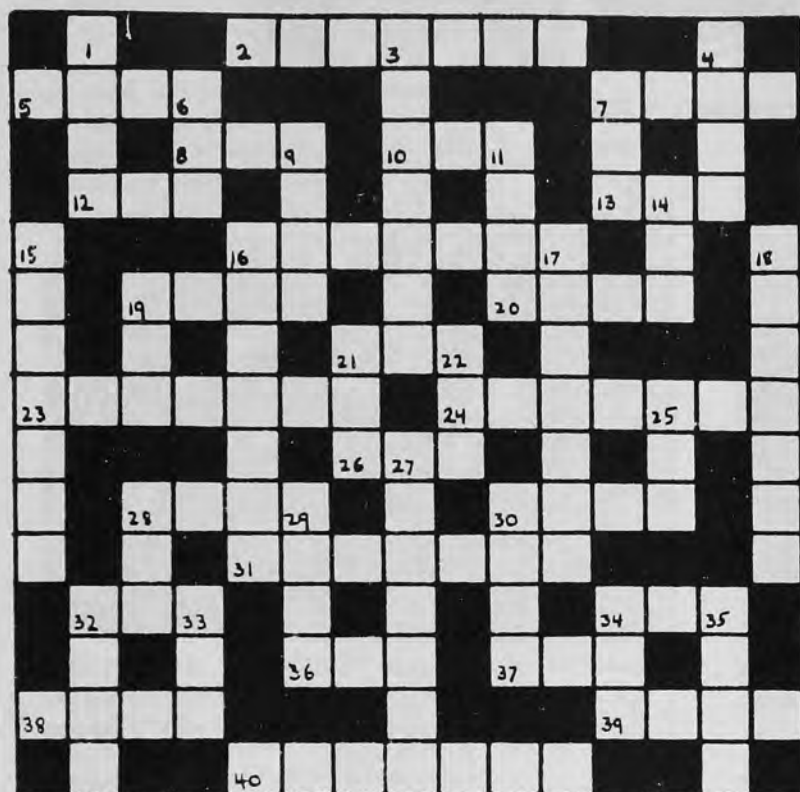
● Усім тим пластовим частинам (гурткам, куреням і станичним старшинам), як також багатьом поодиноким особам (нашим передплатникам і читачам), що прислали нам свої різдвяні і новорічні побажання складасмо на цьому місці нашу щирі подяку. — Скобі

Редакція і Адміністрація "Юнака"

ЗАГАДКИ

ХРЕСТИКІВКА

Уклав З. Івасиків

ПОЗЕМО

2. Сільсько-господарська машина
5. Частина зброї княжого дружинника
7. Скалічене місце
8. Американська одиниця довжини
10. Голос дикого звіра
12. Ріка, яка впадає до Озівського Моря
13. Вказівний займенник
16. Воля
19. Перегони, дужання
20. Оперова мельодія
21. Хата, житловий будинок
23. Страх, алярм
24. Гори в Італії
26. Міра часу
28. Рід атмосферичного опаду
30. Родина
31. Шпиталь
32. Початкові букви укр. війська в 1918 р.
34. Бір
36. Органи зору
37. Забава
38. Небагато
39. Загін поля
40. Колодязь, студня

ШАРАДА

ЧЕТВЕРТЕ І ТРЕТЄ: у землі копають
Часто ПЕРШЕ з ТРЕТІМ в речення вставляють
ТРЕТЄ уживаєм, коли нас багато
ЧЕТВЕРТЕ про себе каже брат чи тато
ПЕРШЕ з ДРУГИМ значить: недалеко, біля
ТРЕТЄ з ДРУГИМ миє руки, пере білля
ЦІЛІСТЬ: це не важко вже тепер згадати
Місто в Україні там, де Прут-Карпати.

ЗАГАДКОВА ВІЗИТІВКА

Хто це є?
РОМАН ТЕТКО

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть

дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків
та юначок, особливо з європейських та південно
американських країн. Вони бажали б дістати
та читати «Юнака», але самі не можуть собі
його передплатити.

Адміністрація

ДОЗЕМО

1. Долішня частина
3. Пароходи
4. Герой у творі Котляревського
6. Ріка в Західній Україні
7. Уста
9. Грошеве зобов'язання
11. Розтоплений лід
14. Ім'я дівчини
15. Дорогий камінь
16. Козацька рушниця
17. Кровоносна судина
18. Мужеський голос в хорі
19. Недобрі
21. Щедра жертва
22. Польова цвітка
25. Прізвище та ...
27. Перший Київський митрополит українець
28. Чеський реформатор Іван ...
29. Справа
30. Рід атмосферичного опаду
32. Гори на межі Європи і Азії
33. Число
34. Загін поля
35. Птиця-символ мудрости

СПОРТ

ПЛАСТУНИ-ПЕРЕМОЖЦІ У ДНІ СПОРТОВЦЯ

Юнаки Пластової Станиці у Філядельфії відкривають дефіляду пластунів у Дні Українського Спортівця у Філядельфії 24-го жовтня 1970 р.

Юначки із 14-го Куреня УПЮ-ок ім. Олени Теліги у Філядельфії дефілюють у Дні Українського Спортівця з нагоди 30-річчя Українського Конгресового Комітету у США.

З нагоди відзначування 30-го ювілею УККА в США, у дні 24-го жовтня 1970 р. відбувся у Філядельфії День Українського Спортівця, у якому взяли участь українські молодечі організації: Пласт, СУМА і ОДУМ та спортові товариства — "Чорноморська Січ" з Нью-арку і "Тризуб" із Філядельфії.

У часі Дня Українського Спортівця, який розпочався на спортовій площі місцевої середньої школи дефілядою усіх учасників в одностроях та зі своїми прапорами, відбулися змагання копаного м'яча, відбиванки та легкої атлетики.

Усі ці змагання зібрали понад 120 молодих змагунів та змагунок, серед яких, передусім у легкій атлетиці, деякі виказали добрі осяги та заслуговують на вирізнення. Зокрема вибиваються серед дівчат Віра Потєжна із "Чорноморської Січі" і Марта Кандюк із Пластової Станиці Нью-Йорк, а серед юнаків — Юрій Лесюк із СУМА у Філядельфії та Ігор Савчук і Микола Бродин із Пластової Станиці в Нью-Йорку. Змаганнями проводили — д-р Я Вернадин, проф. Е. Жарський, інж. М. Яворський, мгр. Е. Гановський, панове С. Новаківський, Ф. Лукіанович, Р. Савчак і пл. сен. І. Сохан.

ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ

Копаний м'яч

Участь брали 4 дружини. Переможцем вийшов УСО "Тризуб", що мав рівне число точок із ОДУМ, Філядельфія, але краще відношення воріт 5:1.

Відбиванка

Участь брали чотири дружини, у тому три пластові та ОДУМ із Філядельфії. Переможцями у дівчат вийшла дружина юначок 44-го Куреня із Ньюарку, перемагаючи 20-тий Курінь із Ньюарку 15:2 і 15:7. Переможцями у юнаків вийшов 5-тий Курінь із Ньюарку, побиваючи дружину ОДУМ 15:6 і 15:7.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

До змагань стануло 58 учасників із того 38 юнаків і 20 юначок.

Група юначок до 15 років

Біг на 50 ярдів: 1. Потєжна В. ("Чорн. Січ") 6.0, 2. Одежинська К. (Пласт, Філядельфія) 6.2, 3. Басняк Н. (Пласт, Ньюарк) 6.4.

Виштовх кулі: 1. Федішин Д. (Пласт, Ньюарк) 27 ф. 11 ін., 2. Голинська (Пласт, Ньюарк), 20 ф. 4 ін., 3. Тимкевич Д. (Пласт, Ньюарк), 18 ф. 3 і пів ін.

Стрибок удовжнь: 1. Потєжна В. ("Чорн. Січ", Ньюарк) 11-10, 2. Ткач З. (Пласт, Ньюарк) 10-7, 3. Стефурак М. (СУМА, Філядельфія) 9-0.

Стрибок у височінь: 1. Потєжна В. ("Чорн. Січ") 3-11, 2. Басняк Н. (Пласт, Ньюарк) 3-8, 3. Кучинська М. ("Чорн. Січ") 3-8.

Група юначок від 15 років угору

Біг на 100 ярдів: 1. Кандюк М. (Пласт, Нью-Йорк) 13.0, 2. Коженювська Т. (Пласт, Філадельфія) 15.1.

Стрибок удовжні: 1. Роговська Х. (Пласт, Нью-Йорк) 12-6, 2. Тиховська Юлія (Пласт, Ньюарк) 11-6, 3. Кандюк М. (Пласт, Нью-Йорк) 11-1.

Стрибок у височінь: 1. Паславська О. (Пласт, Ньюарк) 4-3 і пів, 2. Роговська Х. (Пласт, Нью-Йорк) 4-2 і пів, 3. Тиховська Ю. (Пласт, Ньюарк) 3-11.

Виштовх кулі: 1. Сигіда Д. ("Чорн. Січ") 25-11, 2. Дмитрик О. (Пласт, Нью-Йорк) 24-2, 3. Трешневська О. (Пласт, Ньюарк) 20-7.

Група юнаків до 15 років

Біг на 50 ярдів: 1. Ковальчин Т. (СУМА, Філадельфія) 6.0, 2. Гуралечко О. (Пласт, Ньюарк) 7.0, 3. Ткач Андрій (Пласт, Ньюарк) 7.3.

Стрибок удовжні: 1. Ковальчин Т. (СУМА, Філадельфія) 15-6, 2. Ткач Андрій (Пласт, Ньюарк) 15-1, 3. Станько Андрій (СУМА, Філадельфія) 13-8.

Виштовх кулі: 1. Данилюк Андрій (Пласт, Ньюарк) 39-1, 2. Коцопай О. (Пласт, Ньюарк) 38-6, 3. Турянський Ю. (Пласт, Ньюарк) 36-11.

Група юнаків від 15 років угору

Біг на 100 ярдів: 1. Лесюк Ю. (СУМА, Філадельфія) 11.1, 2. Кузьмович Ю. (Пласт Нью-Йорк) 12.4, 3. Бродин М. (Пласт, Нью-Йорк) 12.5.

Стрибок удовжні: 1. Лесюк Ю. (СУМА, Філадельфія) 18-0, 2. Бурачинський А. (Пласт, Ньюарк) 16-4, 3. Кузьмович Ю. (Пласт, Нью-Йорк) 15-4.

Стрибок у височінь: 1. Савчук І. (Пласт, Нью-Йорк) 5-2, 2. Лесюк Ю. (СУМА, Філадельфія) 4-6, 3. Бродин М. (Пласт, Нью-Йорк) 4-5.

Виштовх кулі: 1. Андріївський І. (СУМА, Філадельфія) 40-8, 2. Голинський Н. (Пласт, Ньюарк) 37-10, 3. Олесницький Л. (Пласт, Ньюарк) 37-2 і пів.

Біг 1 миля: 1. Савчук І. (Пласт, Нью-Йорк) 5:18.8, 2. Ярош А. (Пласт, Нью-Йорк) 6:23.1, 3. Бродин М. (Пласт, Нью-Йорк) 7:00.0.

Гінци 4 х.100 ярдів: 1. Пласт, Нью-Йорк (Кузьмович, Ярош, Савчук, Бродин) 51.8, 2. Пласт, Ньюарк (Голинський, Бурачинський, Стефанівський, Лесюк) 53.0.

В загальному точкуванні перше місце зайняв Пласт, Ньюарк, друге Пласт, Нью-Йорк, а третє СУМА, Філадельфія.

Усі першуні одержали нагороди, фундовані товариством "Провидіння".

1971 РІК — ЮВІЛЕЙНИЙ РІК ЛЕСІ УКРАЇНКИ

25 лютого 1971 року мине сто років з дня народження найвидатнішої української поетки і громадської діячки Лесі Українки (Лариси Косач-Квітки).

Леся Українка зайняла в українській літературі місце побіч Тараса Шевченка та Івана Франка і своєю творчістю у значній мірі спричинилася до оформлення духовості українського народу та до поширення і скріплення серед нього національної свідомості та гордості. Творчість Лесі Українки, як і творчість Шевченка та Франка, посьогодні є дороговказом для всього нашого народу у його змаганні за національну волю та політичну незалежність.

Сторіччя з дня народження Лесі Українки — велике свято всього українського народу в Україні та за її межами. Це теж видатна подія в культурному житті цілого людства, бо ідеї та ідеали, які голосила та за які змагалася Леся Українка є ідеями та ідеалами всіх тих, хто цінить свободу та гідність людини і народів.

Щоб відмічування цих великих роковин мало загальноукраїнський характер в усіх країнах нашого поселення, Президія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців проголошує 1971 рік — ювілейним роком Лесі Українки та закликає всю українську громадськість та всі українські крайові організації і центральні репрезентації прийняти якнайактивнішу участь у підготовці та переведенні ювілейних святкувань.

ПРЕЗИДІЯ
СЕКРЕТАРІАТУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ
ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ДО НАС ПИШУТЬ:

● Дорогий "Юначе"! Засилаємо Тобі наші найширші різдвяні і новорічні побажання, а зокрема бажаємо Твоїй Редакції багато успіхів у видаванні цікавого журналу. Веселих Свят і щасливого Нового Року бажає Гурток "Іскра" з IV-го Куреня УПУ-ок ім. Лесі Українки в Торонті, Канада.

● Висилаючи передплату на цей рік за "Юнака" — \$6.00 і \$2.00 на його пресфонд, хочу зауважити, що люблю читати "Юнака", зокрема поміщені в ньому спогади з пластових таборів, у яких я сам брав участь. — Пл. прих. Мирон Баричиний, юнак-самітник. Судбурн, Канада.

Команда і учасники "Лісової Школи" 1970 року

Піонерство на таборі "Лісової Школи"

Лісова Школа — це найліпше zorganizований пластовий табір, про який загально відомо, що він нелегкий, і тому учасникам треба багато із себе дати, щоб побороти всі труднощі. Хлопці, які відбувши Лісову Школу, все ж не покінчили її з успіхом і не стали абсолювентами, часто вертаються знеохочені і різно виправдують свої невдачі. Однак, правда є така: кожний завзятий пластун, з доброю пластовою поставою, може сміливо покінчити Лісову Школу і навіть дістати високі оцінки.

Цього року Лісова Школа під проводом пл. сен. Андрія Миця мала 31 учасників та 8 булавних. Табір назвали "Табір УПА-Білогорща", а чотири гуртки були "сотні", під проводом щоденно вибираних "сотників". Програма була дуже різноманітна, з багатьма гутірками, до яких треба було приготуватися, не одно прочитати, не одне записати, — але це конечно. Спорт, піонерське зайняття і куховарення, були щоденно. Мушу підкреслити, що такі зайняття зробили цей табір справді "нашим"; ми самі збудували кухню, спортову площу (також відбиванкову), навіть столи, на яких ми їли. Усе, що ми знали з пластування, різні пластові вмілості, ми при цій нагоді використовували. Ви не повірили б, як нам придалося знання пластових вузлів!!!

Табір відвідували часто інші пластуни-гості. Незвичайно приємно було, коли нас відвідав вишкільний табір пластунок — "Школа

Булавних". Тому, що це була неділя, ми пішли разом до церкви на Службу Божу. Багато з нас бачили цю чудову церкву перший раз. Також оглянули ми виставку образів мистця-малюра Едварда Козака. Час минув приємно, ми навіть мусіли провадити дівчат через річку, бо це єдиний спосіб доступу до нашої таборової площі. Я чув від когось, що комендантка впала у воду, бо не мала помічника. Шкода нам було, що гості так хутко відходили, але вони на потіху залишили нам торт.

Потім наші зверхники звертали на увагу на те, що ми "поволі рухалися" того дня, але не дуже нас сварили, бо таке перший раз лучилося в історії Лісової Школи.

Під час другого тижня пішли ми на мандрівку до однієї річки, а відтак далі мандрували її річищем. Радісно перескакували із каменя на камінь, а навіть часом падали в

воду (добре, що наші Мами цього не бачили, а то серце боліло б!). В одному місці ми спочили, з'їли та трохи скупалися перед поворотом до табору.

Треба сказати, що все було по пластовому, по братерському. Усі разом уранці милися... навіть наш комендант. Увечері всі збиралися обговорювати програму дня — кожний міг вільно висловити свою думку, навіть скритикувати.

Хоча в Лісовій Школі можна досить стратити на вазі і напрацюватися, я думаю, що дуже варто туди поїхати і пройти вишкіл. Не звертати уваги на ті "страхи", про які оповідають ті, що там узагалі не були, або ті, які не люблять до нічого прикладати рук, а самому особисто переконатися, що таке Лісова Школа і як виглядає правдиве пластування. С коб!

Пл. скоб Андрій Цегельський

НАШІ СПІВРОБІТНИКИ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВЕЧОРІ

З нагоди четвертого з'їзду Об'єднання Українських Письменників «Слово», що відбувся в Нью-Йорку в днях 27 і 28 листопада 1970 р. проведено Великий Літературний Вечір, на якому читано твори недавно померлих та сучасних українських письменників у діаспорі. Твори читали артисти мистецького слова та театру або самі автори. Поруч із цими широко відомими іменами численно зібрана на цьому вечорі публіка мала нагоду вперше заслухати молоді голоси в поезії та прозі авторів, що свої перші літературні кроки ставили на сторінках «Юнака», і які тепер є нашими співробітниками. Отож свої поезії читали: ст. пл. Уляна Близнак (Нью-Йорк), ст. пл. Ірина Макарик (Торонто), ст. пл. Вірляна Ткач (Ньюарк), як також прочитано поезії молодого поета, що після декілька років співпраці в «Юнаку» видав свою самостійну збірку поезій та сьогодні друкується вже на сторінках «Сучасности» — Романа Бабовала. Прозовий нарис, нагороджений на конкурсі дописів до «Юнака» Пластової Станиці в Нью-Йорку останнього року і поміщений у числі за жовтень 1970 р., читала його авторка, пл. вірлиця Марта Навроцька.

З великою радістю реєструємо цей черговий успіх наших пластунок — цим разом на літературному полі, коли вони вперше станули поруч широко відомих у нашій сучасній літературі імен та витримали цей «нерівний бій».

Усі ці молоді автори зібрали на Літературному Вечорі рясні оплески та щире захоплення присутніх, а редакція «Юнака» прилучується до gratulacij публіки і чекає нетерпляче на дальший розвій їхніх літературних талантів, який, ми певні, зможемо показати на сторінках нашого журналу.

ОК

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

- на корисних умовах
- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години: вівторок і п'ятниця 7-9 вечора, субота 2-4 по пол.
- Plast (Toronto) Credit Union Ltd., 2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окалічим і немічним членам; Стипендії і стипендія допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Гловної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально заверює всі потрібні документи.

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ

У листопадомову числі «Юнака» за 1970 р. вкралися два друкарські чортики до рубрики загадок.

На ст. 24 у поясненнях до Хрестиківки укладу п. З. Івасикова має бути під 4 (доземо) «старший син Хмельницького», а не «Старий син».

На ст. 26 у Шараді має бути ТРЕТЕ з ДРУГИМ: гріш-монета, а не омнета.

Просимо вибачення автора наших загадок і всіх читачів за ці два неприємні «чортики».

Редакція

ВЕСЕЛКА

144 Друга Євсеню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel.: ORegon 4-9576/79-98

Відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

- * Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки * содові води
 - * морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
 - * шкільне і канц. приладдя * українські і чужомовні часописи.
- «Веселка» є улюбленим місцем зустрічів нашої молоді!

КАНАДЦІ!...

Щороку приблизно 60 тисяч осіб з усіх частин світу стають канадськими громадянами.

Можливо, що ви також прожили в Канаді декілька років і думаєте про прийняття громадянства. Якщо ви в числі тих, які можуть стати канадськими громадянами, Канада радо вас прийме в ряди своїх громадян.

Ви зможете довідатися, чи ви маєте право прийняти канадське громадянство, відвідавши один із нижченаведених судів відділу громадянства Канади. Там вас радо приймуть, дадуть вам відповіді на всі ваші питання та допоможуть вам виповнити вашу анкету.

Якщо ж ви не можете відвідати однієї цих установ, то напишіть до однієї з тих, яка знаходиться найближче до вас, і вам вишлють всі деталі відносно громадянства.

COURTS OF CANADIAN CITIZENSHIP:

55 St. Clair Avenue East
TORONTO, ONTARIO

150 Main Street West
Zone A
HAMILTON, ONTARIO

National Revenue Building
166 Frederick Street
KITCHENER, ONTARIO

360 St. Paul Street East
ST. CATHARINES, ONTARIO

Federal Building
Room 304, 19 Lisgar Street South
SUDBURY, ONTARIO

Dominion Public Building
5th floor, 457 Richmond Road
LONDON, ONTARIO

Federal Building, 5th floor
185 Ouellette Avenue
WINDSOR, ONTARIO

2054 Broad Street
REGINA, SASKATCHEWAN

508 Financial Building
230—22nd Avenue
SASKATOON, SASKATCHEWAN

Sir Alexander MacKenzie Building
9828—104th Avenue
EDMONTON, ALBERTA

Oil Exchange Building
Suite 300, 309—7th Avenue S. W.
CALGARY, ALBERTA

1075 Georgia Street West
VANCOUVER, B. C.

Customs Building
816 Government Street
VICTORIA, B. C.

Centennial Building, 6th floor
Corner Sackville & Granville Sts.
HALIFAX, NOVA SCOTIA

McLean-Spear Building
77 Vaughan Harvey Blvd., Box 828
MONCTON, NEW BRUNSWICK

Commerce House, Room 1080
1080 Beaver Hall Hill
MONTREAL, QUEBEC

9th floor, 150 Kent Street
OTTAWA, ONTARIO

Ви також можете звернутися листовно на таку адресу:

Citizenship Registration Branch
National Building, 130 Slater Street
OTTAWA 4, Ontario

*Government of Canada –
Gouvernement du Canada*

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА" ЗА СІЧЕНЬ Ц. Р.

10 Курінь УПС "Чорноморці", Філадельфія, США	\$50.00
Замість квітів на могилу бл. п. ст. пл. Оксани Грушкевич з Дітройту, США, ст. пл. Марта Сивак-Гупало, Австралія	11.35
пл. сен. Сергій Заполєнко, Вашингтон, США	6.00
пл. юн. Наталія Литваківська, Гері, США	4.00
ст. пл. Ярка Коморовська, Філадельфія, США	4.00
пл. юн. Лариса і Аскольд Козбурі, Парма, США	4.00
пл. юн. М. О. Шокалюк, Клівленд, США	4.00
Оксана Рак, Лонг Айленд Сіті, США	4.00
ст. пл. Богдан Томків, Аллегані, США	4.00
пл. юн. Володимир і Марта Голики, Торонто, Канада	4.00
пл. юн. Марко Павлишин, Курпару, Австралія	2.23
ст. пл. Юрій Макогін, Парма, США	2.00
пл. юн. Андрій і Марія Мацки, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Борис Сірський, Ватерлю, Канада	2.00
пл. юн. Андрій і Марія Мадаї, Філадельфія, США	2.00
пл. юн. Даня Баран, Монтреаль, Канада	2.00
пл. скоб Ігор Савчук, Вудсайд, США	2.00
пл. юн. Мирон Барицький, Судбури, Канада	2.00
пл. юн. Володимир Дершко, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Михайло Мищатин, Парма, США	2.00
пл. юн. Марта Свідерська, Делянсон, США	1.75
пл. юн. Роман Цегельський, Парма, США	1.50
пл. юн. Оленка Ганушевська, Н. Провіденс, США	1.00
пл. юн. Степан Черниченко, Петерсон, США	1.00
пл. юн. Адріана Тимяк, Піттсбург, США	1.00
ст. пл. Роман Зазуля, Торонто, Канада	0.75
Разом у цьому успіску	\$122.58

● Усім жертводавцям складаємо на цьому місці нашу щирю подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжати наше видавниче діло.

● Усіх тих, що в цьому році ще не склали своїх датків на пресфонд "Юнака", прохаємо зробити це як найшвидше.

● ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. НАЙДОРОЖЧОЇ МОЄЇ МАТЕРІ

померлої у далекій Батьківщині

складаю пожертву \$60.00

на 10 дарункових передплат "Юнака".

ОМЕЛЯН КОМОРОВСЬКИЙ

Філадельфія, США

Замість квітів а могилу

нашого Дорогого Стрийка

бл. п.

д-ра БОГДАНА ПАНЧУКА

складаємо пожертву \$12.00 на дві дарункові передплати "Юнака для неможлих юначок."

Пл. розв. РУТА і пл. уч. ХРИСТЯ ПАНЧУКИ
Чикаго, США

Замість квітів на свіжі могили

зразкових пластунок світлої пам'яті

ст. пл. МОТРІ ГРУШКЕВИЧ-БІГУН
і

ст. пл. ОКСАНИ ГРУШКЕВИЧ

складаємо \$25.00 на пресфонд "Юнака".

ПЛАСТУНКИ З КЕНТОНУ, США:

Маруся Глинська, Христия і Маруся Маланий,
Лариса Музичка, Оля і Іванка Опришко та
Катруся Стасюк.

Замість квітів на могилу

бл. п.

ст. пл. ОКСАНИ ГРУШКЕВИЧ

із Дітройту, США,

складаю \$11.35 на пресфонд "Юнака".

Ст. пл. МАРТА СИВАК-ГУПАЛО

Австралія

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві вклади без права виписувати чеки
- Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

6¹/₂% | **7³/₄%**

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі

»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.
140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всіх
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

Plast Inc. KPS Comp
140 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA
If not delivered please return to:
YUNAK Magazine
2199 Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожноразово вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!

ВЕДМІДЬ

ВОСК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН